

TRIDUUM PASCHALNE

W PARAFII

**NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA
W BYDGOSZCZY**

LITURGIA

*teksty ks. Bartosz Wojtaszek
śpiewy Jerzy Nowicki*

Bydgoszcz 2009

Wielki Czwartek

WSTĘP OGÓLNY DO TRIDUUM PASCHALNEGO

(15 minut przed rozpoczęciem liturgii – godz. 17⁴⁵)

Dobiegł końca tegoroczny okres przygotowań do Wielkanocy. Przez cały ten czas Kościół przypominał nam, że jest to okres szczególnej łaski. Została nam bowiem dana szansa byśmy powrócili do źródła naszej wiary, byśmy się nawrócili.

Słowo Boże zwracało się ku nam ze szczególną intensywnością: w rekolekcjach, kazaniach, rozważaniach pasyjnych, czy też w specjalnych nabożeństwach.

I oto dzisiaj rozpoczyna się nowy etap, wchodzimy bowiem w samo centrum tajemnicy naszej wiary: tajemnice Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Czas się wypełnił i nadeszła godzina, w której to, co Kościół zapowiadał, stanie się wśród nas obecne w szczególny sposób.

Myślą przewodnią Wielkiego Czwartku jest świadomość, że nadeszła godzina Jezusa. Dla tej godziny przyszedł On na świat; w tej godzinie wypełnia się do końca misja powierzona Mu przez Ojca. Jest to godzina, w której Jezus został wydany w ręce grzeszników, godzina pojmania Syna Bożego.

Godzina Jezusa – to godzina Paschy, godzina przyjścia. Noc, w której był On wydany, była nocą, kiedy Żydzi obchodzili doroczne Święto Paschy. „Pascha”, czyli „przejście” dla Izraelitów była Przejściem Boga i uwolnieniem ich z niewoli egipskiej. Było to także przejście Narodu Wybranego z niewoli do Ziemi Obiecanej. Pascha Chrystusa stanowiła Jego własne przejście przez mękę i śmierć do uwolnienia i chwały zmartwychwstania.

Nasza natomiast Pascha to wszczepienie – poprzez chrzest – każdego z nas w Misterium Paschalne Chrystusa. Jest to przejście z niewoli grzechu do wolności dzieci Bożych.

W dzisiejszej liturgii sięgniemy do źródła, z którego wywodzi się Msza Święta – do Ostatniej Wieczerzy. Bo właśnie wtedy, w obliczu czekającej Go męki, w nocy, w której był wydany, ustanowił Jezus sakrament Ciała i Krwi swojej oraz sakrament kapłaństwa.

Biorąc pełny udział we Mszy Wieczerzy Pańskiej, najściślej jednoczymy się z Chrystusem, by potem wiernie towarzyszyć Mu w drodze do Ogrójca, przeżywać z Nim trwogę i krwawy pot, następnie zdradę ucznia, niesprawiedliwy sąd odrzucenia i słabość Piotra. Będziemy dźwigać krzyż jak Szymon, stać pod krzyżem obok Matki, wyznawać wiarę wraz z setnikiem, składać Ciało Jezusowe do grobu wraz z Nikodemem, a potem głosić radosną wieść o Zmartwychwstaniu. Włączmy się zatem w rozpoczynające się uroczystości. Niech wszystkie śpiewy i słowa przez nas wypowiedane wyrażają naszą wewnętrzną postawę, niech przygotowują nas na spotkanie z Bogiem.

WEJŚCIE

Antyfona na wejście:

Chlubimy się krzyżem naszego Pana Jezusa Chrystusa: * w nim jest nasze zbawienie, życie i zmartwychwstanie, * przez Niego jesteśmy zbawieni i oswobodzeni.

W krzyżu cierpienie

*t: ks. K. Antoniewicz
m: ks. J. Siedlecki*

W krzy-żu cier-pie-nie, w krzy-żu zba-wie-nie, W krzy-żu mi-łos-ci na-u-ka. Kto Cie-bie Bo-że, raz po-jąc mo-że, Ten nie nie prag-nie, ni szu-ka.

2. W krzyżu osłoda, w krzyżu ochłoda,
Dla duszy smutkiem zmroczonej.
Kto krzyż odgadnie, ten nie upadnie,
W boleści sercu zadanej.

3. Kiedy cierpienie, kiedy zwątpienie,
Serce ci na wskroś przepali,
Gdy grom się zbliża, pośpiesz do krzyża,
On ciebie wesprze, ocali.

4. Gdy cię skrzywdzono, albo zraniono,
Lub serce czyjeś zawiodło:
O, nie rozpaczaj, módl się, przebaczej,
Krzyż niech ci stanie za godło.

GLORIA

Śpiewa się hymn *Chwała na wysokości Bogu...*, w czasie którego biją dzwony. Od tego momentu organy milkną, aż do *Gloria* w Wigilię Paschalną.

PIERWSZE CZYTANIE

Czytanie z Księgi Wyjścia*Wj 12,1-8.11-14*

Bóg powiedział do Mojżesza i Aarona w ziemi egipskiej: Miesiąc ten będzie dla was początkiem miesiący, będzie pierwszym miesiącem roku! Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela tak:

Dziesiątego dnia tego miesiąca niech się każdy postara o baranka dla rodziny, o baranka dla domu. Jeśliby zaś rodzina była za mała do spożycia baranka, to niech się postara o niego razem ze swym sąsiadem, który mieszka najbliżej jego domu, aby była odpowiednia liczba osób. Liczyć je zaś będziecie dla spożycia baranka według tego, co każdy może spożyć. Baranek będzie bez skazy, samiec, jednoroczny; wziąć możecie jagnię albo kozłą. Będziecie go strzec aż do czternastego dnia tego miesiąca, a wtedy zabije go całe zgromadzenie Izraela o zmierzchu. I wezmą krew baranka, i pokropią nią odrzwia i progi domu, w którym będą go spożywać. I tej samej nocy spożyją mięso pieczone w ogniu, spożyją je z chlebem niekwaszonym i gorzkimi ziołami.

Tak zaś spożywać go będziecie: Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach i laska w waszym ręku. Spożywać będziecie pośpiesznie, gdyż jest to Pascha na cześć Pana.

Tej nocy przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej od człowieka aż do bydła i odbędę sąd nad wszystkimi bogami Egiptu - Ja, Pan. Krew będzie wam służyła do oznaczenia domów, w których będziecie przebywać. Gdy ujrzę krew, przejdę obok i nie będzie pośród was plagi niszczycielskiej, gdy będę karał ziemię egipską.

Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia - na zawsze w tym dniu świętować będziecie.

Oto Słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

m.: ks. I. Pawlak

Refren: Kie - lich przy - mie - rza to Krew Zba - wi - cie - la.

Czym się Panu od - płą - cę * za wszystko, co mi wy - świad - czył?

Podniosę kie - lich zba - wie - nia * i wezwę i - mie - nia Pa - na. **Refren.**

Cenna jest w o - czach Pa - na * śmierć Je - go świę - tych.

Jam słu - ga Twój, syn Twojej służeb - ni - cy, * Ty rozerwałeś mo - je kaj - da - ny. **Refren.**

To - bie zło - żę o - fia - rę po - chwał - ną * i wez - wę i - mie - nia Pa - na.

Wypełnię moje słu - by dla Pa - na * przed ca - łym Je - go lu - dem. **Refren.**

Refren: Kielich przymierza to Krew Zbawiciela.

Czym się Panu odpłacę *

za wszystko, co mi wyświadczył?

Podniosę kielich zbawienia *

i wezwę imienia Pana.

Refren.

Cenna jest w oczach Pana *

śmierć Jego świętych.

Jam sługa Twój, syn Twojej służebnicy, *

Ty rozerwałeś moje kajdany.

Refren.

Tobie złożę ofiarę pochwalną *

i wezwę imienia Pana.

Wypełnię moje śluby dla Pana *

przed całym Jego ludem.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian

1 Kor 11,23-26

Ja otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę! Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę! Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie.

Oto Słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

m. akl.: tradycyjna
werset: J. Nowicki

[illegible]

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu Wieków.

Daję wam przykazanie nowe, *
abyście się wzajemnie miłowali,
jak ja was umiowałem.

Aklamacja.

EWANGELIA

✚ Słowa Ewangelii według świętego Jana

J 13,1-15

Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłował swych na świecie, do końca ich umiłował.

W czasie wieczerzy, gdy diabeł już nakłonił serce Judasza Iskarioty syna Szymona, aby Go wydać, wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wzięwszy prześcieradło nim

się przepasał. Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany.

Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? Jezus mu odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział. Rzekł do Niego Piotr: Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. Rzekł do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę.

Powiedział do niego Jezus: Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy. Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.

A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem.

Oto Słowo Pańskie

MODLITWA POWSZECHNA

mel. Taizé

Ky - ri - e ky - ri - e e - le - i - son.

Ky - ri - e ky - ri - e e - le - i - son.

Chri - ste — ex - au - di nos.

Kapłan rozpoczyna modlitwę powszechną, recytując wstęp. W odpowiedzi wykonuje się pierwsze **Kyrie eleison**. Wezwania śpiewane są na tle medytacji. Wezwania mogą zostać przeczytane, zamiast **Ciebie prosimy**, śpiewa się **Christe exaudi nos**, na co wszyscy odpowiadają **Kyrie eleison**.

Do Boga, który przez krwawą ofiarę swego Syna pragnie, abyśmy samych siebie składali w ofierze, zanieśmy nasze pokorne prośby:

- Módlmy się za Kościół Święty, * aby z liturgii eucharystycznej czerpał siły do głoszenia światu prawdy, miłości i życia.

- Módlmy się za Papieża Benedykta XVI, * aby za trud, poświęcenie i miłość, napelniał Go Bóg mocą i radością.
- Módlmy się za wszystkich kapłanów, szczególnie pracujących w naszej parafii, * aby spełniali swoją posługę w pełnej uległości Duchowi Świętemu.
- Módlmy się za tych, którzy żyją w stanie grzechu, * aby Chrystus podźwignął ich z upadku i mocą miłości przemienił ich życie.
- Módlmy się za całą ludzkość, * abyśmy żyli we wzajemnej miłości, której owocem jest pokój i radość
- Módlmy się za naszych zmarłych, a w szczególności polecajmy śp. N i wszystkich naszych zmarłych Parafian; * niech przez Ofiarę Chrystusa dane im będzie uczestniczyć w Jego zwycięstwie nad śmiercią.
- Módlmy się za nas uczestniczących w tym świętym zgromadzeniu, * abyśmy miłowali każdego człowieka ze względu na Chrystusa.

Boże, składamy dzięki Twej niepojętej miłości za najświętszy dar odkupienia, ponawianego w każdej Mszy Świętej, udziel nam łaski godnego uczestnictwa w tym świętym misterium. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Ubi caritas

U - bi ca - ri - tas. U - bi ca - ri - tas. U - bi ca - ri - tas. et a - mor. U - bi ca - ri - tas. De - us i - bi est.

7 tas et a - mor. U - bi ca - ri - tas De - us i - bi est.

ca - ri - tas et a - mor. U - bi ca - ri - tas De - us i - bi est.

m. Taję

U - bi ca - ri - tas et a - mor,

u - bi ca - ri - tas De - us i - bi est.

Wersety solowe

4 (*Ubi caritas...*)

1. Mi - łość cier - pli - wa jest, Mi - łość jest ła - ska - wa.

9 (*... - mor*)

2. Mi - łość nie szu - ka po - kla - sku, nie u - no - si się py - chą.

17 (*Ubi caritas...*)

3. Mi - łość nie za - zdro - ści, nie szu - ka swe - go.

25 (*... - mor*)

4. Mi łość nie u - no - si się gnie - wem, — nie pa - mię - ta złe - go.

33 (*... - mor*)

5. Tak trwa - ją wia - ra, na dzie - ja i mi łość, a z nich naj - wię - kszą jest mi łość.

KOMUNIA

Mądrość stół zastawiła obficie

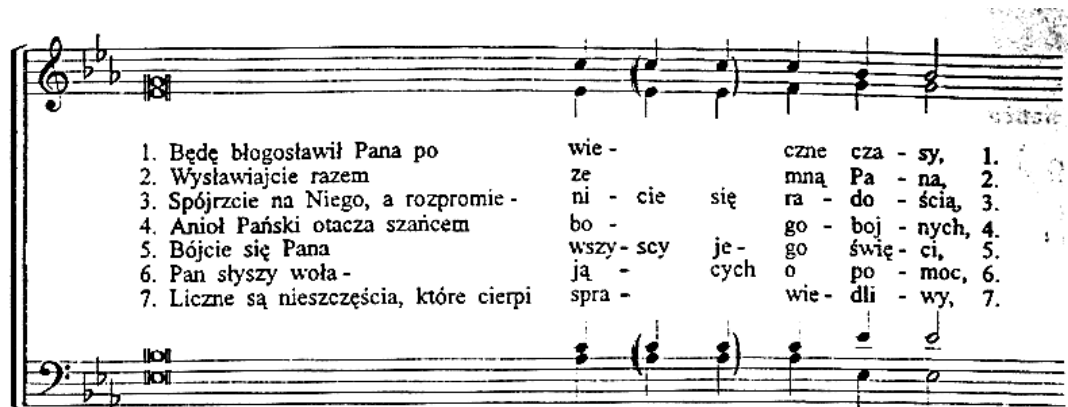
refren *dostojnie* ♩ ≈ 92m.: A. Gouzes OP
opr.: M. Piłśniak OP

Mą - drość stół zas - ta - wi - ła ob - fi - cie

i na świę - to za - pra - sza swój lud.

f Przy - chodź - cie na ucz - tę Sy - na Bo - że - go,

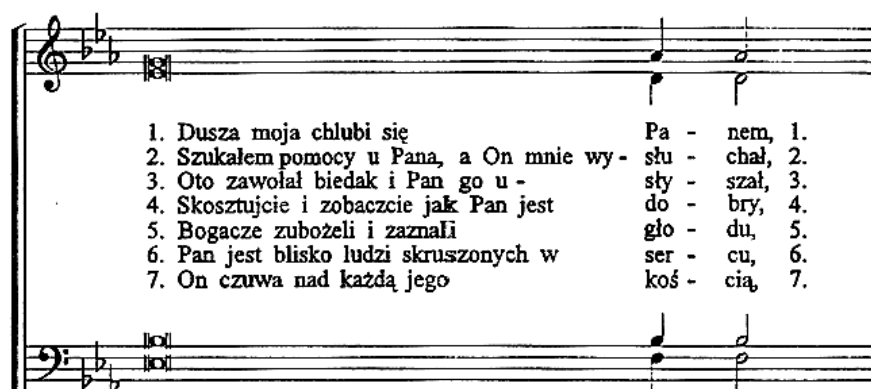
pp *rall.* przyj - mij - cie ten chleb, co Pan da - je nam.

1. Będę błogosławił Pana po wie - czne cza - sy, 1.
 2. Wysławiajcie razem ze mną Pa - na, 2.
 3. Spójrzcie na Niego, a rozpromie - ni - cie się ra - do - ścia, 3.
 4. Anioł Pański otacza szansem bo - go - boj - nych, 4.
 5. Bójcie się Pana wszy - scy je - go świę - ci, 5.
 6. Pan słyszy woła - ją - cych o po - moc, 6.
 7. Liczne są nieszczęścia, które cierpi spra - wie - dli - wy, 7.

1. Jego chwała będzie zaw - sze na mo - ich us - tach, 1.
 2. wspólnie wywyż - szaj - my Je - go I - mię, 2.
 3. oblicza wasze nie za - pło - na wsty - dem, 3.
 4. aby ocalić tych któ - rzy w Nie - go wie - rzą, 4.
 5. gdyż bogobojni nie zaz - na - ją bie - dy, 5.
 6. i ratuje ich od wszel - kiej u - drę - ki, 6.
 7. ale Pan go ze wszys - tkich wy - ba - wia, 7.

1. Dusza moja chlubi się Pa - nem, 1.
 2. Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wy - stu - chał, 2.
 3. Oto zawołał biedak i Pan go u - sty - szął, 3.
 4. Skosztujcie i zobaczcie jak Pan jest do - bry, 4.
 5. Bogacze zubożeli i zaznali gło - du, 5.
 6. Pan jest blisko ludzi skrzuszonych w ser - cu, 6.
 7. On czuwa nad każdą jego kość - ciał, 7.

1. niech słyszą to po - kor - ni i niech się we - se - lą, 1.
 2. i wyz - wo - lił od wszel - kiej trwo - gi, 2.
 3. i u - wol - nił od wszel - kie - go u - cis - ku, 3.
 4. szczęśli - wy czło - wiek któ - ry znaj - du - je w Nim u - cie - czkę, 4.
 5. szukają - cym Pa - na ni - cze - go nie zab - ra - knie, 5.
 6. i o - ca - la u - pad - łych na du - chu, 6.
 7. i za - dna z Nich nie zos - ta - nie zła - ma - na, 7.

Inne śpiewy:

- *Panie, dobry jak chleb*
- *Bądźże pozdrowiona*
- *U drzwi Twoich*

UWIELBIENIE PO KOMUNII

Hymn etiopski

tłum. tekstu: ks. M. Starowieyski

muzyka: J. Galuszka OP

Chleb nie - biań - ski dał nam Pan na ży - cie wiecz - ne.

1. Wzięliśmy i jedliśmy Chleb Błogosła - wio - ny Ciało Pana i Krew dro - go - cen - ną
2. Przyjawszy Święty Chleb będziemy wystawiali Bo - ga, Który na całej ziemi uczynił wiel - kie rze - czy
3. Dziś spożywaliliśmy Chleb a - nio - fów Dział oglądaliśmy naszego Pana Jezu - sa Chry - stu - sa,
4. Dziś ustyszeliśmy wielki i słodki głos: — To Ciało spali cjer - nie grze - chów,

Chleb przemienił Pan — Kielich zbawczy, Napój o - rzeźwia - ją - cy.
Radujcie się sprawiedliwi w Pa - nu, Przyjmując Ciało i Krew Chry - stu - sa.
Dziś wychwalaliśmy Węgiel żarzący się na oł - ta - rzu, W cieniu którego śpiewają Se - ra - fi - ny.
I oświeci dusze lu - dzi Przyjmujących Bo - ski Po - karm.

PRZENIESIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Po modlitwie po komunii następuje przeniesienie Najświętszego Sakramentu do ciemnicy. W tym czasie śpiewa się:

Sław języku tajemnicę

tekst: Liturgia Godzin t. III, muzyka: Liber Usualis

1. Sław języku tajemnicę + Ciała i najdroższej Krwi,
którą jako Łask Krynice + wylał w czasie ziemskich dni,
Ten, co Matkę miał Dziewicę, + Król narodów godzien czci.
2. Z Panny czystej narodzony, + posłan zbawić ludzki ród,
gdy po świecie na wsze strony + ziarno słowa rzucił w lud,
wtedy cudem niezgłębionym + zamknął Swej pielgrzymki trud.
3. W noc ostatnią, przy Wieczerzy, + z tymi, których braćmi zwał,
pełniąc wszystko jak należy, + czego przepis prawny chciał,
sam Dwunastu się powierzył, + i za pokarm z Rąk Swych dał.
4. Słowem, więc Wcielone Słowo + chleb zamienia w Ciało Swe,
wino Krwią jest Chrystusową, + darmo wzrok to widzieć chce.
Tylko wiara Bożą mową + pewność o tym w serca śle.
5. Przed tak wielkim Sakramentem + upadajmy wszyscy wraz,
niech przed Nowym Testamentem + starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte, + niech dopełni wiara w nas.
6. Bogu Ojcu i Synowi + hołd po wszystkie nieśmy dni.
Niech podaje wiek wiekowi + hymn triumfu, dzięki, czci,
a równemu Im Duchowi + niechaj wieczna chwała brzmi.

A-a-a -me-en.

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU PO LITURGII

- *Jezusa ukrytego*

Kapłan z asystą wychodzą w ciszy.

Wielki Piątek

KOMENTARZ

(15 minut przed rozpoczęciem liturgii - godz. 17⁴⁵)

Dobiega końca Wielki Piątek, dzień, w którym umarł Pan nasz Jezus Chrystus. Mimo że w dniu dzisiejszym nie sprawuje się Ofiary Mszy Św., to jednak gromadzimy się we wspólnocie, aby z należytą czcią i nabożeństwem uczestniczyć w Liturgii Męki i Śmierci naszego Odkupiciela.

Stając w tym dniu pod Krzyżem Jezusa, stajemy wobec milczenia Boga, który „stał się posłuszny aż do śmierci i to śmierci krzyżowej”. Śmierć nie zaskoczyła Chrystusa niespodziewanie, ani nie była nieszczęśliwym wypadkiem przekreślającym Jego plany. Nieraz zapowiadał ją uczniom, by nie zgorszyli się i nie zwątpili w Niego. Choć lękał się jej, to jednak sam zgodził się na ten „Kielich Goryczy”.

Dzisiejsze obrzędy składać się będą z trzech części: najpierw nastąpi Liturgia Słowa potem Adoracja Krzyża następnie Komunia Św. i procesja do Grobu Pańskiego.

Niech zatem przeżycie Liturgii Wielkiego Piątku wyciśnie na naszej duszy nie zatarty znak ucznia Chrystusowego i umacnia w miłości ku naszemu Zbawcy.

Na początku liturgii celebrans w otoczeniu asysty w ciszy podejdzie do ołtarza i padnie na twarz, aby modlić się w milczeniu. My wszyscy klękniemy i wzniesiemy nasze myśli i serca ku Bogu, który jest wśród nas tu obecny, jak był obecny przy swoim Synu, gdy On za nas umierał.

WEJŚCIE

Liturgia Wielkiego Piątku rozpoczyna się w milczeniu, bez śpiewu na wejście. Po zajęciu miejsca kapłan odmawia modlitwę [Mszał] i rozpoczyna się Liturgia Słowa.

PIERWSZE CZYTANIE

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

Iz 52,13 - 53,12

Oto się powiedzie mojemu słudze, wybije się, wywyższy i wyrośnie bardzo. Jak wielu osłupiało na jego widok, tak nieludzko został oszpecony jego wygląd i postać jego była niepodobna do ludzi, tak mnogie narody się zdumieją, królowie zamkną przed nim usta, bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano, i pojmą coś niesłychanego. Któż uwierzy temu, cośmy słyszeli? na kim się ramię Pana objawiło?

On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Nie miał on wdzięku ani też blasku, aby na niego popatrzeć, ani wyglądu, by się nam

podobał. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kum się twarz zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy go za nic.

Lecz on się obarczył naszym cierpieniem, on dźwigał nasze boleści, a myśmy go uznali za skazańca, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz on był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła nań chłosta zbawienna dla nas, a w jego ranach jest nasze zdrowie.

Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas obrócił się ku własnej drodze; a Pan zwał na niego winy nas wszystkich. Dręczono go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich.

Jak baranek na rzeź prowadzony, jak owca niema wobec strzygących ją, tak on nie otworzył ust swoich.

Po udręce i sadzie został usunięty; a kto się przejmuje jego losem? Tak! Zgładzono go z krainy żyjących; za grzechy mego ludu został zbity na śmierć. Grób mu wyznaczono między bez-bożnymi i w śmierci swej był na równi z bogaczem, chociaż nikomu nie wyrządził krzywdy i w jego ustach, kłamstwo nie powstało.

Spodobało się Panu zmiażdżyć go cierpieniem. Jeśli wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pana spełni się przez niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Zaczny mój sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości on sam dźwigać będzie.

Dlatego w nagrodę przydzielę mu tłumy i posiadzie moźnych jako zdobycz, za to, że siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A on poniósł grzechy wielu i oręduje za przestępcami.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

m.: ks. I. Pawlak

Refren: Oj - cze, w Twe rę - ce skła - dam du - cha me - go.

Panie do Ciebie się uciekam, niech nigdy nie do - znam za - wo - du *

wybaw mnie w sprawiedli - - - - - woś - ci Two - jej!

W ręce Twoje powierzam du - cha me - go: * Ty mnie odkupisz, Panie, wier - ny Bo - że. **Refren.**

Sta - lem się znakiem hańby dla wszystkich mych wro - gów, * dla sąsiadów przedmio - tem od - ra - zy,

postrachem dla moich zna - jo - mych; * ucieka, kto mnie uj - rzy na dro - dze. **Refren.**

Ja zaś pokładam ufność w To - bie, Pa - nie * i mówię: "Ty jesteś mo - im Bo - giem".

W Twoim ręku są mo - je lo - sy, * wyrwij mnie z rąk wrogów i prze - śła - dow - ców. **Refren.**

Niech Twoje oblicze zaja - śnieje nad Twym słu - gą: * wybaw mnie w swym mi - ło - sier - dziu.

17
Bądźcie dzielni i mężnego ser - ca, * wszyscy, który u - fa - cie Pa - nu. **Refren.**

Refren: Ojcze, w Twe ręce składałem ducha mego.

Panie do Ciebie się uciekam, niech nigdy nie doznam zawodu *

wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej!

W ręce Twoje powierzam ducha mego: *

Ty mnie odkupisz, Panie, wieczny Boże.

Refren.

Stałem się znakiem hańby dla wszystkich moich wrogów, *

dla sąsiadów przedmiotem odrazy,

postrachem dla moich znajomych; *

ucieka, kto mnie ujrzy na drodze.

Refren.

Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie *

i mówię: „Ty jesteś moim Bogiem”.

W Twoim ręku są moje losy, *

wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Refren.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą: *

wybaw mnie w swym miłosierdziu.

Bądźcie dzielni i mężnego serca, *

wszyscy, którzy ufacie Panu.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE

Czytanie z Listu do Hebrajczyków.

Hbr 4,14-16; 5, 7-9

Mając arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę w stosownej chwili.

Chrystus bowiem z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił gorące prośby do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

m. akl: ks. I. Pawlak
werset: G. Skop

Aklamacja: Chwa - ła To - - - bie, Kró - lu Wie - ków.

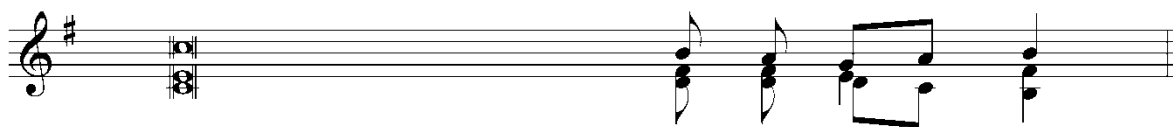
Dla nas Chry - stus stał się po - słu - - szny aż do śmier - ci, *

a by - ła to śmierć na krzy - - - - żu.

Dlatego Bóg wy - wyż - szył Go po - nad wszy - stko * i dał Mu i - mię,

które jest ponad wszel - kie i - - - mię. Aklamacja.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu Wieków.

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci, *

a była to śmierć na krzyżu.

Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko *

i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Aklamacja.

EWANGELIA

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Jana.(nie odpowiada się *Chwała Tobie, Panie*)*J 18, 1 - 19, 42***Pojmanie Jezusa**

E. Po wieczerzy Jezus wyszedł z uczniami swoimi za potok Cedron. Był tam ogród, do którego wszedł On i Jego uczniowie. Także i Judasz, który Go wydał, znał to miejsce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gromadzili. Judasz otrzymawszy kohortę oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszów, przybył tam z latarniami,

poходniami i bronią. A Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich:

+ Kogo szukacie?

E. Odpowiedzieli Mu:

I. Jezusa z Nazaretu.

E. Rzekł do nich Jezus:

+ Ja jestem.

E. Również i Judasz, który Go zdradził, stał między nimi. Skoro więc rzekł do nich: Ja jestem, cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał:

+ Kogo szukacie?

E. Oni zaś powiedzieli:

I. Jezusa z Nazaretu.

E. Jezus odrzekł:

+ Powiedziałem wam, że Ja jestem. Jeżeli więc Mnie szukacie, pozwólcie tym odejść. E. Stało się tak, aby się wypełniło słowo, które wypowiedział: Nie utraciłem żadnego z tych, których Mi dałeś. Wówczas Szymon Piotr, mając przy sobie miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. A słudze było na imię Malchos. Na to rzekł Jezus do Piotra:

+ Schowaj miecz do pochwy. Czyż nie mam pic kielicha, który Mi podał Ojciec?

Przed Annaszem. Zaparcie się Piotra

E. Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowskimi pojмали Jezusa, związali Go i zaprowadzili najpierw do Annasza. Był on bowiem teściem Kajfasza, który owego roku pełnił urząd arcykapłański. Właśnie Kajfasz poradził Żydom, że warto, aby jeden człowiek zginął za naród.

A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z innym uczniem. Uczeń ten był znany arcykapłanowi i dlatego wszedł za Jezusem na dziedziniec arcykapłana, podczas gdy Piotr zatrzymał się przed bramą na zewnątrz. Wszedł więc ów drugi uczeń, znany arcykapłanowi, pomówił z odźwierną i wprowadził Piotra do środka. A służąca odźwierna rzekła do Piotra:

I. Czy może i ty jesteś jednym spośród uczniów tego człowieka?

E. On odpowiedział:

T. Nie jestem.

E. A ponieważ było zimno, strażnicy i słudzy rozpalili ogień i stali przy nim i grzali się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się.

Arcykapłan więc zapytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział:

+ Ja przemawiałem jawnie przed światem. Uczyłem zawsze w synagodze i w świątyni, gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi. Potajemnie zaś nie uczyłem niczego. Dlaczego Mnie pytasz? Zapytaj tych, którzy słyszeli, co im mówiłem. Oto oni wiedza, co powiedziałem.

E. Gdy to powiedział, jeden ze sług obok stojących spoliczkował Jezusa, mówiąc:

I. Tak odpowiadasz arcykapłanowi?

E. Odrzekł mu Jezus:

+ Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz?

E. Następnie Annasz wysłał Go związanego do arcykapłana Kajfasza.

A Szymon Piotr stał i grzał się. Powiedzieli wówczas do niego:

T. Czy i ty nie jesteś jednym z Jego uczniów?

E. On zaprzeczył mówiąc:

I. Nie jestem.

E. Jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, rzekł:

I. Czyż nie ciebie widziałem razem z Nim w ogrodzie?

E. Piotr znowu zaprzeczył i natychmiast kogut zapiał.

Przed Piłatem

Od Kajfasza, zaprowadzili Jezusa do pretorium. A było to wczesnym rankiem. Oni sami jednak nie weszli do pretorium, aby się nie skalać, lecz aby móc spożywać Paschę. Dlatego Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł:

I. Jaką skargę wnosicie przeciwko temu człowiekowi?

E. W odpowiedzi rzekli do niego:

T. Gdyby to nie był złoczyńca, nie wydalibyśmy Go tobie.

E. Piłat więc rzekł do nich:

I. Weźcie Go wy i osądźcie według swojego prawa.

E. Odpowiedzieli mu Żydzi:

T. Nam nie wolno nikogo zabić,

E. Tak miało się spełnić słowo Jezusa, w którym zapowiedział, jaką śmiercią miał umrzeć.

Przesłuchanie

Wtedy powtórnie wszedł Piłat do pretorium, a przywoławszy Jezusa rzekł do Niego:

I. Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział:

+ Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie? E. Piłat odparł:

I. Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?

E. Odpowiedział Jezus:

+ Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd.

E. Piłat zatem powiedział do Niego:

I. A więc jesteś królem?

E. Odpowiedział Jezus:

+ Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu,

E. Rzekł do Niego Piłat:

I. Cóż to jest prawda?

E. To powiedziawszy wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł do nich:

I. Ja nie znajduję w Nim żadnej winy. Jest zaś u was zwyczaj, że na Paschę uwalniam wam jednego, więźnia. Czy zatem chcecie, abym wam uwolnił króla żydowskiego?

E. Oni zaś powtórnie zawołali:

T. Nie Tego, lecz Barabasa!

E. A Barabasz był zbrodniarzem.

Oto człowiek

Wówczas Piłat wziął Jezusa i kazał Go ubiczować. A żołnierze upłótszy koronę z cierni, włożyli Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpurowym. Potem podchodzili do Niego i mówili:

T. Witaj, królu żydowski!

E. I policzkowali Go. A Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich:

I. Oto wyprowadzam Go do was na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej winy.

E. Jezus więc wyszedł na zewnątrz, w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich:

I. Oto człowiek.

E. Gdy Go ujrzeni arcykapłani i słudzy, zawołali:

T. Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!

E. Rzekł do nich Piłat:

I. Weźcie Go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajduję w Nim winy.

E. Odpowiedzieli mu Żydzi:

T. My mamy Prawo, a według Prawa powinien On umrzeć, bo sam siebie uczynił Synem Bożym.

E. Gdy Piłat usłyszał te słowa, ulękł się jeszcze bardziej. Wszedł znów do pretorium i zapytał Jezusa:

I. Skąd Ty jesteś?

E. Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Rzekł więc Piłat da Niego.

I. Nie chcesz mówić ze mną? Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować?

E. Jezus odpowiedział:

+ Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano. z góry. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał tobie.

E. Odtąd Piłat usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak zawołali:

T. Jeżeli Go uwolnisz, nie jesteś przyjacielem Cezara. Każdy, kto się czyni królem, sprzeciwia się Cesarowi.

Wyrok

E. Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Litostrotos, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł do Żydów:

I. Oto król wasz!

E. A ani krzyczeli: T. Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!

E. Piłat rzekł do nich:

I. Czyż króla waszego mam ukrzyżować?

E. Odpowiedzieli arcykapłani:

T. Poza cezarem nie mamy króla.

E. Wtedy wydał im Jezusa, aby Go ukrzyżowano.

Ukrzyżowanie

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i kazał go umieścić na krzyżu. A było napisane: Jezus Nazarejczyk, król żydowski. Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane w języku hebrajskim, łacińskim i greckim. Arcykapłani żydowscy mówili do Piłata:

T. Nie pisz: Król żydowski, ale że On powiedział: Jestem królem żydowskim.

E. Odparł Piłat:

I. Com napisał, napisałem.

E. Żołnierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezusa, wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części, dla każdego żołnierza po części; wzięli także tunikę. Tunika zaś nie była szyta, ale cała tkana ad góry do dołu. Mówili więc między sobą.

T. Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć.

E. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie moje szaty, a los rzucili o moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

Ostatnie słowa

A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki:

+ Niewiasto, oto syn twój.

E. Następnie rzekł do ucznia:

+ Oto matka twoja.

E. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Śmierć Jezusa

Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł:

+ Pragnę.

E. Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł:

+ Wykonało się!

E. I skłoniwszy głowę wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie

Przebicie serca

Był to dzień Przygotowania; aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat - ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem - Żydzi prosili Piłata, aby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. Lecz kiedy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: Kości Jego nie będą łamane. I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego przebodli.

Złożenie do grobu

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do

Jezusa w nocy, i przyniósł około stu funtów mieszaniny mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc ze względu na żydowski dzień Przygotowania złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

Oto Słowo Pańskie

Następuje okolicznościowa Homilia.

MODLITWA POWSZECHNA

(10 wezwań)

Modlitwa Powszechna odbywa się według schematu:

- Wezwanie śpiewane
- Chwila ciszy
- Modlitwa z Mszалу

ADORACJA KRZYŻA

Kapłan udaje się pod chór i wnosi krzyż kolejno go odsłaniając — śpiewa:

K: O-to drze-wo krzy - ża, na któ-rym za-wi - sło zba - wie-nie świa-ta. **W:** Pójdźmy z po - kło-nem.**K:** Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata.**W:** Pójdźmy z pokłonem.

Za trzecim razem stawia krzyż przed ołtarzem i na stepuje adoracja krzyża. Podchodzą kolejno: księża, lektorzy, ministranci, a po zakończonej liturgii wszyscy wierni.

W czasie Adoracji Krzyża śpiewa się:

To ja Twym sędzią byłem (a/C)

adapt. tekstu W. Bąka: ks. Z. Bernat

mel.: H. L. Hassler (1601)

oprac. 2-głos.: G. Skop

To ja Twym sę - dzią by - łem wśród tłu - mu, sta - łem
tam. "U - krzy-żuj!" ja wo - ła - łem i krzyż Twój zbi - łem sam. A
Tyś mnie nie od - trą - cił, w ob - ję - cia wzią-łeś swe, bym wię - cej Cię nie
są - - dził i nie krzy - żo - wał Cię.

OBRZĘDY KOMUNII ŚW.

Po zakończeniu adoracji z Ciemnicy zostaje przyniesiony Najświętszy Sakrament. Z księdzem idzie 3 ministrantów: jeden z kołatką, dwóch ze świecami.

Kapłan rozpoczyna od ołtarza modlitwę „Ojcze nasz”

W czasie Komunii Św. śpiewa się:

- *O, Krwi najdroższa*
- *Jezu Chryste, Panie miły*
- *Wisi na krzyżu*
- *Krzyżu Święty*

Krzyżu Święty

1. Krzyżu święty, nade wszystko, drzewo przenajszlachetniejsze!

W żadnym lesie takie nie jest, jedno, na którym sam Bóg jest.

Słodkie drzewo, słodkie gwoździe rozkoszny owoc nosiło.

2. Skłoń gałązki, drzewo święte, ulżyj członkom tak rozpiętym.

Odmień teraz oną srogość, którą miało z urodzenia.

Spuść lekuchno i cichuchno Ciało Króla niebieskiego.

3. Tyś samo było dostojne, nosić światowe Zbawienie,

Przez cię przewóz jest naprawion, świata, który był zagubion,

Który święta Krew polała, co z Baranka wypływała.

4. Niesłychana to jest dobroć, za kogo na krzyżu umrzeć,

Któż to może dzisiaj zdziałać, za kogo swoją duszę dać?

Sam to Pan Jezus wykonał, bo nas wiernie umiłował.

UWIELBIENIE PO KOMUNII

Per Crucem (cis-moll)

(kanon) m.: Taize

Per cruce - cem et pas - si - o - nem tu - am.

Li - be - ra nos Do - mi - ne, li - be - ra nos Do - mi - ne, li - be - ra nos Do - mi - ne,

Do - mi - ne. Per cruce - cem et pas - si - o - nem

tu - am. Li - be - ra nos Do - mi - ne, li - be - ra nos Do - mi - ne,

li - be - ra nos Do - mi - ne, Do - mi - ne. Per sanc - tam

re - sur - rec - ti - o - nem tu - am. Li - be - ra nos Do - mi - ne,

li - be - ra nos Do - mi - ne, li - be - ra nos Do - mi - ne, Do - mi - ne.

PROCESJA DO GROBU PAŃSKIEGO

Po Komunii Najświętszy Sakrament zastaje na ołtarzu. Kapłan odmawia Modlitwę po Komunii Św. (mogą być po niej ogłoszenia Ks. Proboszcza).

Kapłan — Wystawienie w Monstrancji Najświętszego Sakramentu (okadzenie I przeniesienie do Grobu Pańskiego).

W czasie procesji śpiewa się

Odszedł Pasterz od nas (cis-moll)

t. m. ks. W. Lewkowicz
opr. J. Nowicki

Od - szedł Pas - terz od nas, zdro - je wo - dy ży - wej.

5 Zbaw - ca, Źród - ło łas - ki, mi - łość - ci praw - dzi - wej. **Ref.** Od - szedł Pas - terz

10 Od - szedł Pas - terz nasz. lud. nasz, co u - ko - chał lud. O, Je - zu, dzie - ki Ci,

15 za Twoją me - ki trud.

2. Gdy na krzyżu konał, słońce się zaćmiło,
ziemia się zatrzęsła, wszystko się spełniło.

3. Ten, co pierwszych ludzi złowił w swoje sidła,
Sam już w więzach leży, opadły Mu skrzydła.

4. Oto Boski Zbawca zamki śmierci skruszył,
zburzył straszne odrzwia, duszom życie zwrócił.

5. Zmiażdżył władzę czarta mocą Bóstwa Swego,
i ujarzmił pychę wroga piekielnego.

MODLITWA PRZY GROBIE

Panie Jezu Chryste, nasze zmartwychwstanie i życie,
podźwignij nas z grobu grzechów, nawiedź i napelnij duchową mocą.
Spraw, abyśmy ugruntowani w wierze, nadziei i miłości mogli pojąć ze
wszystkimi świętymi,
jak wielka jest Twoja miłość.
Tak bardzo nas umiłowałeś,
że dla nas poniosłeś śmierć na krzyżu,
aby żaden człowiek, który wierzy w Ciebie,
nie zginął, ale miał życie wieczne.
Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: **Amen.**

Następuje krótka adoracja i wyjście w ciszy

Wigilia Paschalna

KOMENTARZ

(12-15 min. przed Liturgią, Ok. godz. 19⁴⁵)

Noc dla człowieka jest złowroga. Dni nasze chylą się ku nocy, zbliżając się do ciemności grobu, lecz dzięki serdecznej litości i miłości Boga naszego nie jesteśmy opuszczeni, albowiem także największa tajemnica naszej wiary dokonała się pod osłoną ciemności. Stąd nasze uroczystości rozpoczynamy właśnie teraz, w tej wieczornej godzinie. Stanowią one centralny moment Tajemnicy Paschalnej; właśnie bowiem dopełnia się wszystko, co rozważaliśmy i przeżywaliśmy wczoraj i przedwczoraj.

W obrzędach, w których teraz weźmiemy udział istotnym jest powrót do tych chwil, które na naszej drodze do Boga miały podstawowe znaczenie; przede wszystkim więc do Chrztu Św., poprzez który zostaliśmy włączeni w Misterium Paschalne Jezusa Chrystusa. W tym to sakramencie zostało zapoczątkowane nasze życie jako chrześcijan. Obecnie zaś nasze zjednoczenie z Jezusem Chrystusem dokonane na Chrzcie Świętym przeżyjemy jeszcze raz poprzez odnowienie przyrzeczeń, złożonych niegdyś w naszym imieniu przez rodziców.

Na całość dzisiejszych obrzędów składają się następujące części: najpierw nastąpi Obrzęd Światła - symbol zmartwychwstałego Chrystusa. W nastroju radości przejdziemy następnie do Liturgii Słowa, podczas której rozważać będziemy w świetle prawdy o Zmartwychwstaniu wielkie dzieła, jakie Bóg dokonuje dla ludzi. Potem będzie odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych. Całość naszych wielkanocnych obrzędów zakończymy Eucharystią, łączącą nas ze zmartwychwstałym Jezusem.

Obrzęd Światła rozpocznie się na powietrzu przed drzwiami kościoła, gdzie nastąpi wskrzeszenie ognia. Ogień jest obrazem Chrystusa, który jak ogień oczyszcza, oświeca i rozgrzewa. Celebrans poświeci ogień a następnie od tego ognia zapali Paschał, symbolizujący zmartwychwstałego Pana – Światłość Świata.

Przez cały rok Paschał będzie przypominał nam żywą wśród nas obecność Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego. Celebrans wyżłobi na świecy paschalnej znak Krzyża Św. oraz pierwszą i ostatnią literę alfabetu greckiego: Alfa i Omega. Chrystus jest bowiem Alfą i Omegą wszelkiego stworzenia, Początkiem i Końcem.

WEJŚCIE

Wyjście celebransa i najbliższej asysty przez środek kościoła do ogniska w ciszy.

LITURGIA ŚWIATŁA

Dialog przy ognisku.

Obecnie kapłan zgromadzony wraz z asystą dookoła ogniska wprowadza wiernych w Liturgię Wigilii: „Drodzy bracia (...) i razem z Nim żyć będziemy w Bogu”

Następnie kapłan święci ogień wypowiadając słowa: „Boże, Ty (...) przez Chrystusa Pana naszego. Amen!”

Po poświęceniu ognia kapłan:

- żłobi rylcem na paschale pionowe ramię krzyża wypowiadając słowa: „Chrystus Wczoraj i Dziś”, żłobiąc ramię poziome mówi: „Początek i koniec”, żłobiąc nad ramieniem pionowym, literę alfabetu greckiego mówi: „Alfa” żłobiąc pod ramieniem pionowym, ostatnią literę alfabetu greckiego mówi: „Omega”, żłobiąc pierwszą cyfrę bieżącego roku mówi: „Do Niego należy czas”, żłobiąc drugą cyfrę bieżącego roku mówi: „I wieczność” żłobiąc trzecią cyfrę bieżącego roku mówi: „Jemu chwała i panowanie” żłobiąc czwartą cyfrę bieżącego roku mówi: „przez wszystkie wieki wieków. Amen.”
- Po wyżłobieniu krzyża i innych znaków kapłan umieszcza pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża mówiąc przy tym:
 1. przy jedynce – „Przez twoje święte rany”
 2. przy dwójce – „jaśniejące chwałą”
 3. przy trójce – „niech nas strzeże”
 4. przy czwórce – „i zachowuje”
 5. przy piątce – „Chrystus Pan. Amen”
- Teraz kapłan zapalając od nowego ognia paschał mówi: „Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów”.

Paschał zostanie wniesiony do kościoła i trzykrotnie podniesiony ze śpiewem: „Światło Chrystusa”, na co wszyscy odpowiemy: „Bogu niech będą dzięki”. Odpalimy również od Paschału i nasze świece, podając sobie wzajemnie ten ogień.

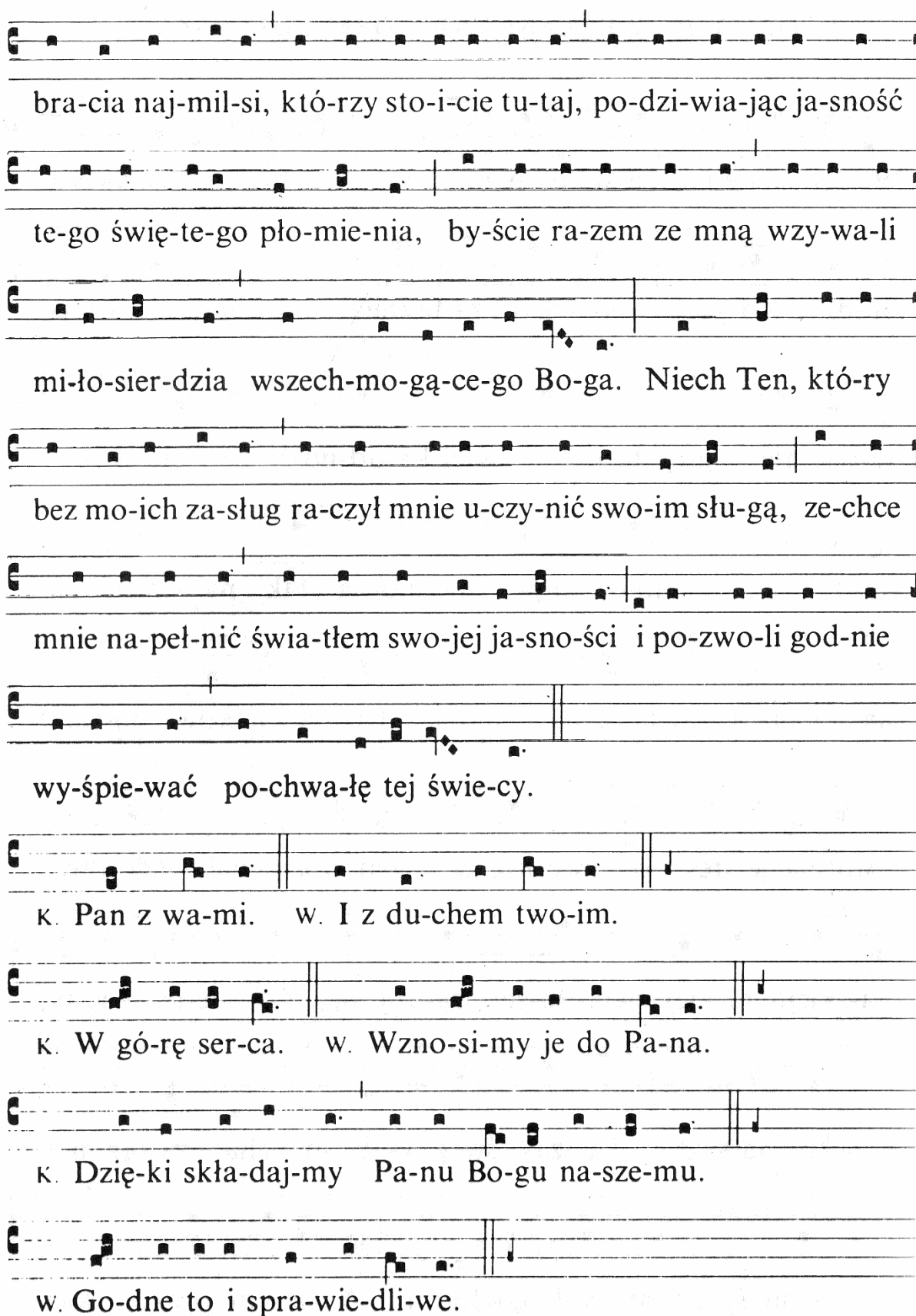
Procesja przez kościół do ołtarza w ciszy (zatrzymuje się pod chórem, na środku i przy ołtarzu).

Po dojściu do ołtarza, stawia się Paschał, okadza i jest komentarz przed Exultetem.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

We-sel-cie się już, za-stę-py A-nio-łów, w nie-bie: we-sel-cie się,
słu-dzy Bo-ga. Nie-chaj za-brzmia dzwo-ny gło-szą-ce
zba-wie-nie, gdy Król tak wiel-ki od-no-si zwy-cię-stwo.
Ra-duj się, zie-mio, o-pro-mie-nio-na tak nie-zmier-nym
bla-skiem, a o-świe-co-na ja-sno-ścią Kró-la wie-ków, po-czuj,
że wol-na je-steś od mro-ku, co świat o-kry-wa! Zdob-ny
bla-skiem ta-kiej świa-tło-ści, ra-duj się, Ko-ście-le świę-ty,
Mat-ko na-sza! Ta zaś świę-ty-nia nie-chaj za-brzmi
po-tęż-nym śpie-wem ca-łe-go lu-du. A za-tem pro-szę was,

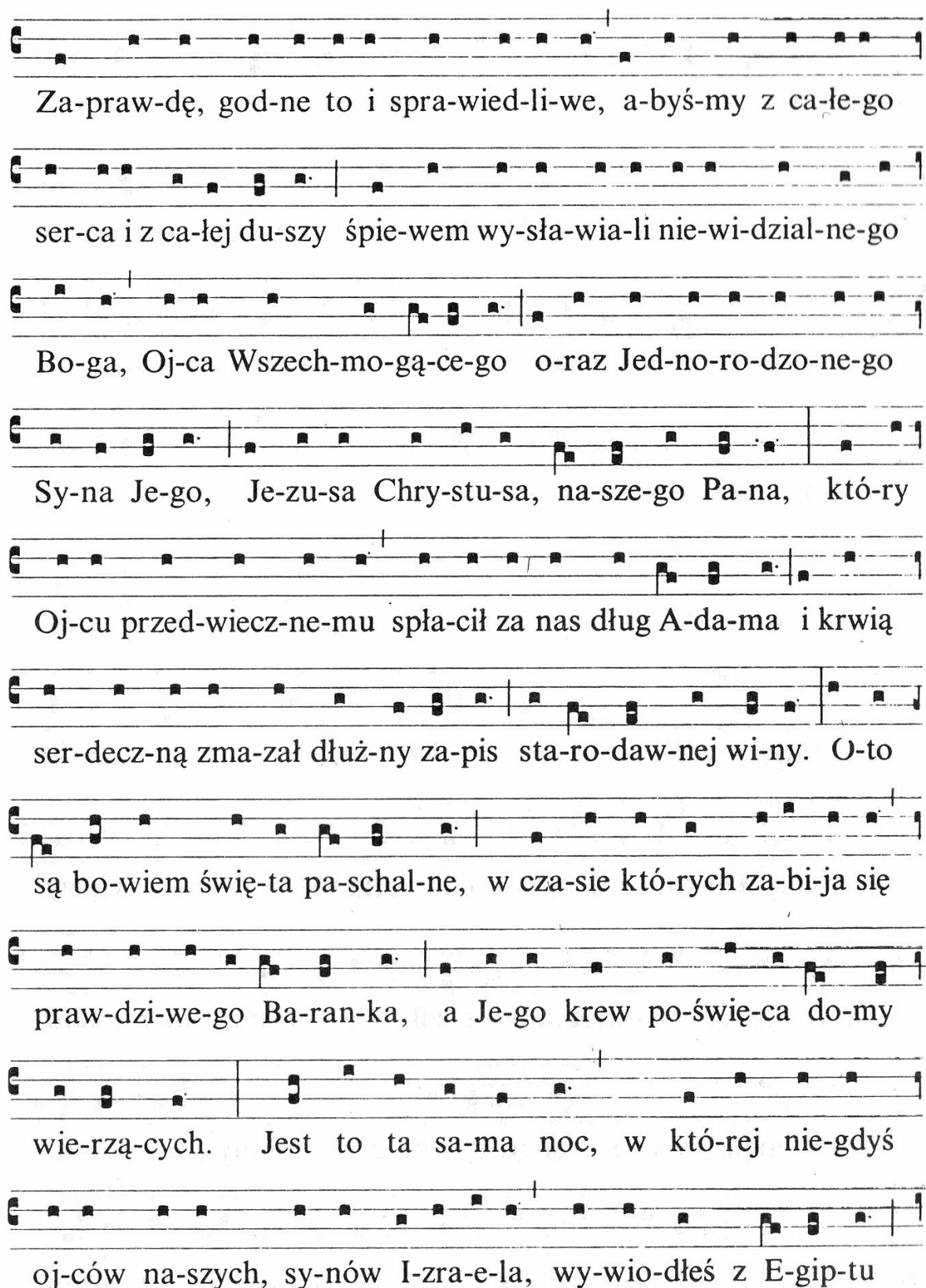
bra-cia naj-mil-si, któ-rzy sto-i-cie tu-taj, po-dzi-wia-jąc ja-sność
te-go świę-te-go pło-mie-nia, by-ście ra-zem ze mną wzy-wa-li
mi-ło-sier-dzia wszech-mo-gą-ce-go Bo-ga. Niech Ten, któ-ry
bez mo-ich za-sług ra-czył mnie u-czy-nić swo-im słu-gą, ze-chce
mnie na-peł-nić świa-tłem swo-jej ja-sno-ści i po-zwo-li god-nie
wy-ście-wać po-chwa-łę tej świe-cy.

κ. Pan z wa-mi. w. I z du-chem two-im.

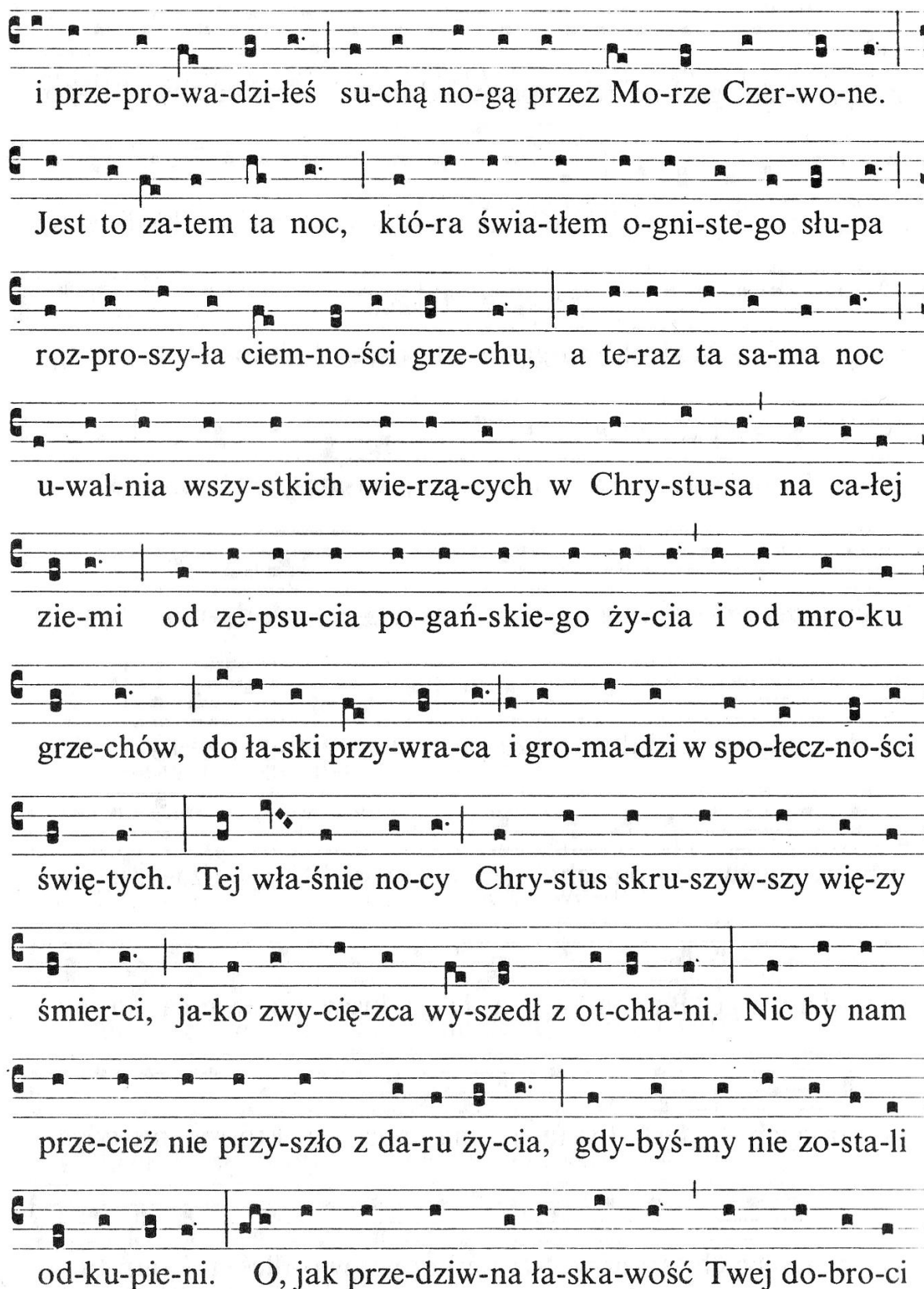
κ. W gó-rę ser-ca. w. Wzno-si-my je do Pa-na.

κ. Dzię-ki skła-daj-my Pa-nu Bo-gu na-sze-mu.

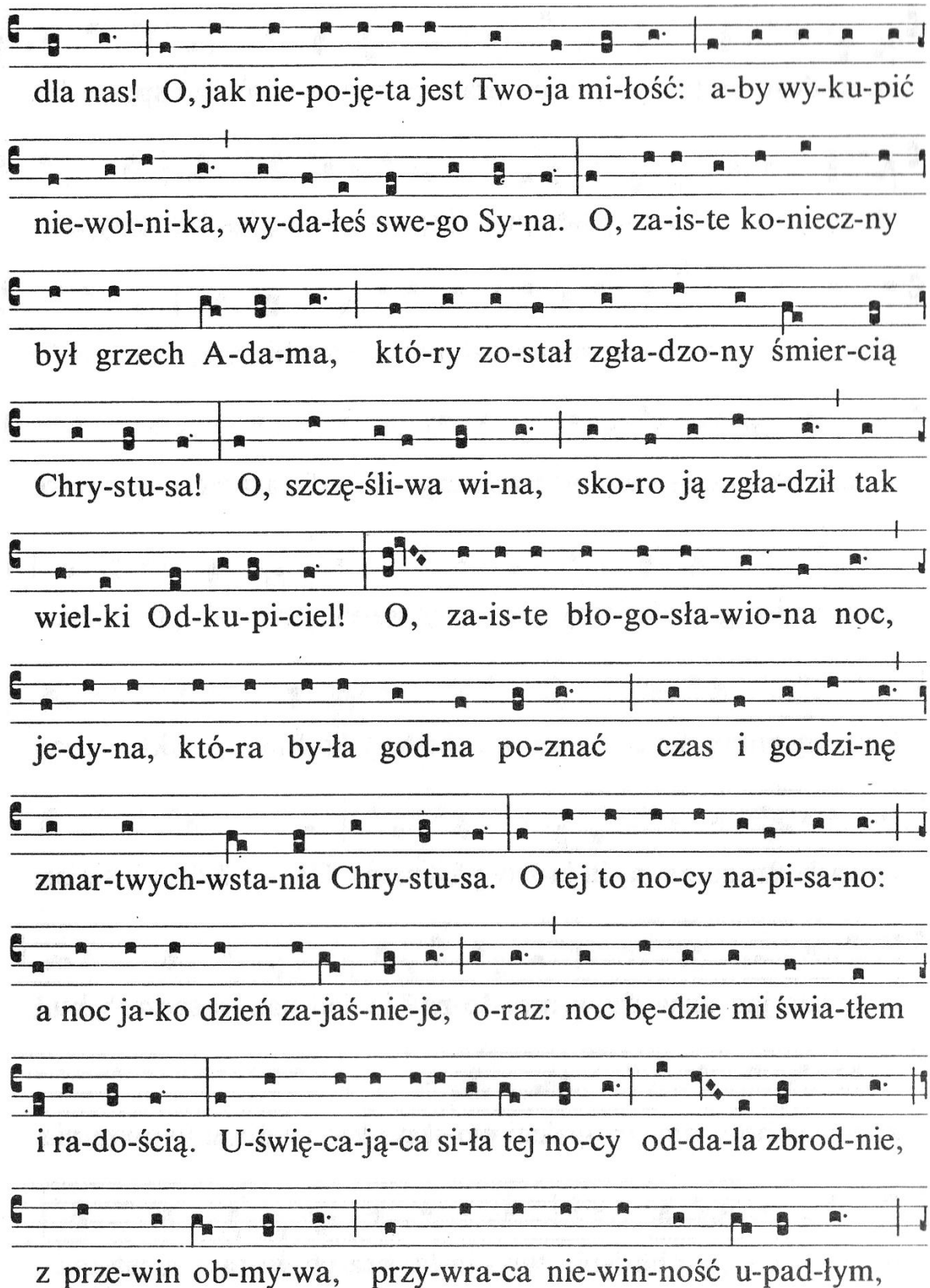
w. Go-dne to i spra-wie-dli-we.

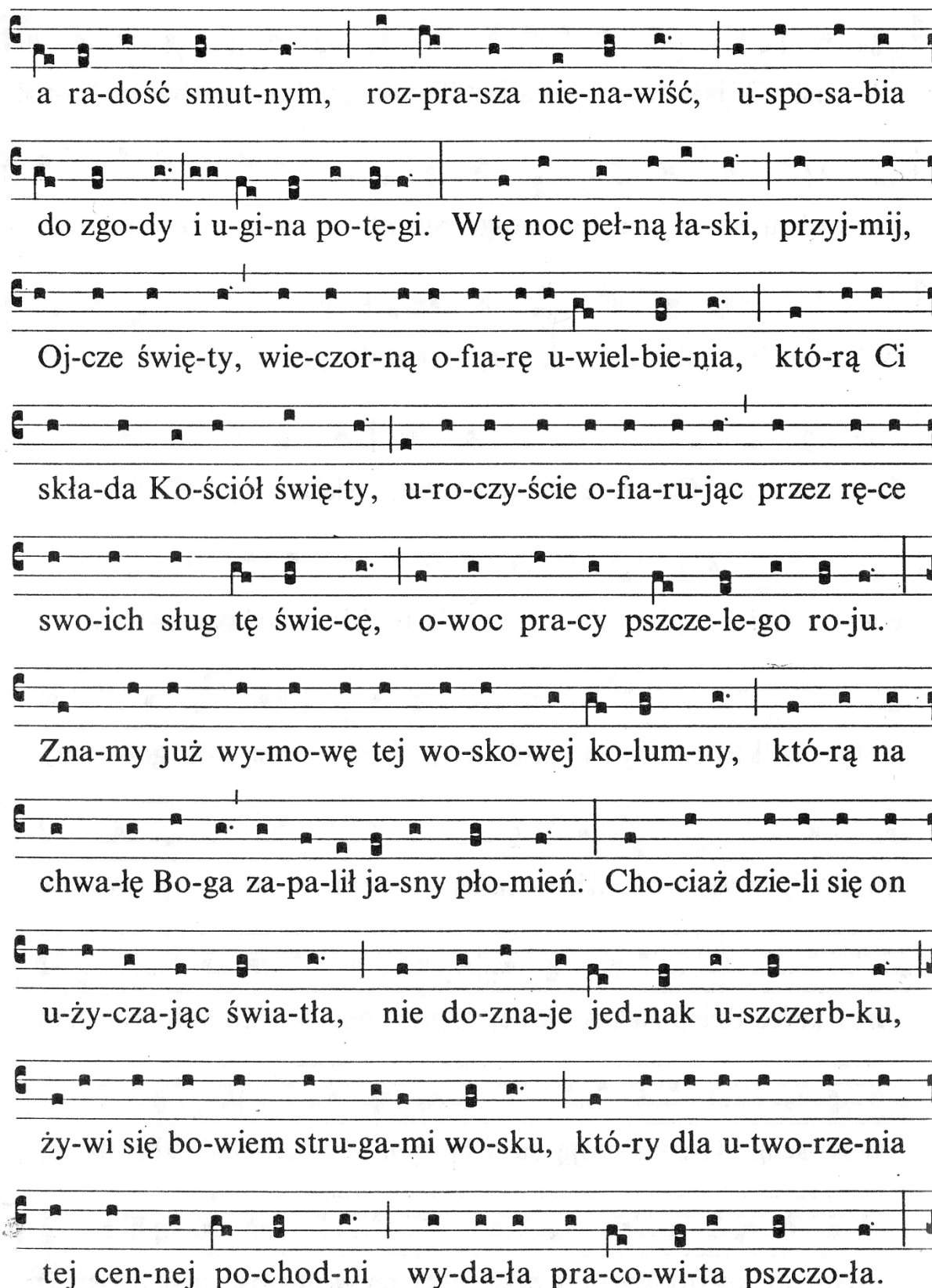
Za-praw-dę, god-ne to i spra-wied-li-we, a-byś-my z ca-łe-go
ser-ca i z ca-łej du-szy śpie-wem wy-sła-wia-li nie-wi-dzial-ne-go
Bo-ga, Oj-ca Wszech-mo-gą-ce-go o-raz Jed-no-ro-dzo-ne-go
Sy-na Je-go, Je-zu-sa Chry-stu-sa, na-sze-go Pa-na, któ-ry
Oj-cu przed-wiecz-ne-mu spła-cił za nas dług A-da-ma i krwią
ser-decz-ną zma-zał dłuż-ny za-pis sta-ro-daw-nej wi-ny. O-to
są bo-wiem świę-ta pa-schal-ne, w cza-sie któ-rych za-bi-ja się
praw-dzi-we-go Ba-ran-ka, a Je-go krew po-świę-ca do-my
wie-rzą-cych. Jest to ta sa-ma noc, w któ-rej nie-gdyś
oj-ców na-szych, sy-nów I-zra-e-la, wy-wio-dłeś z E-gip-tu

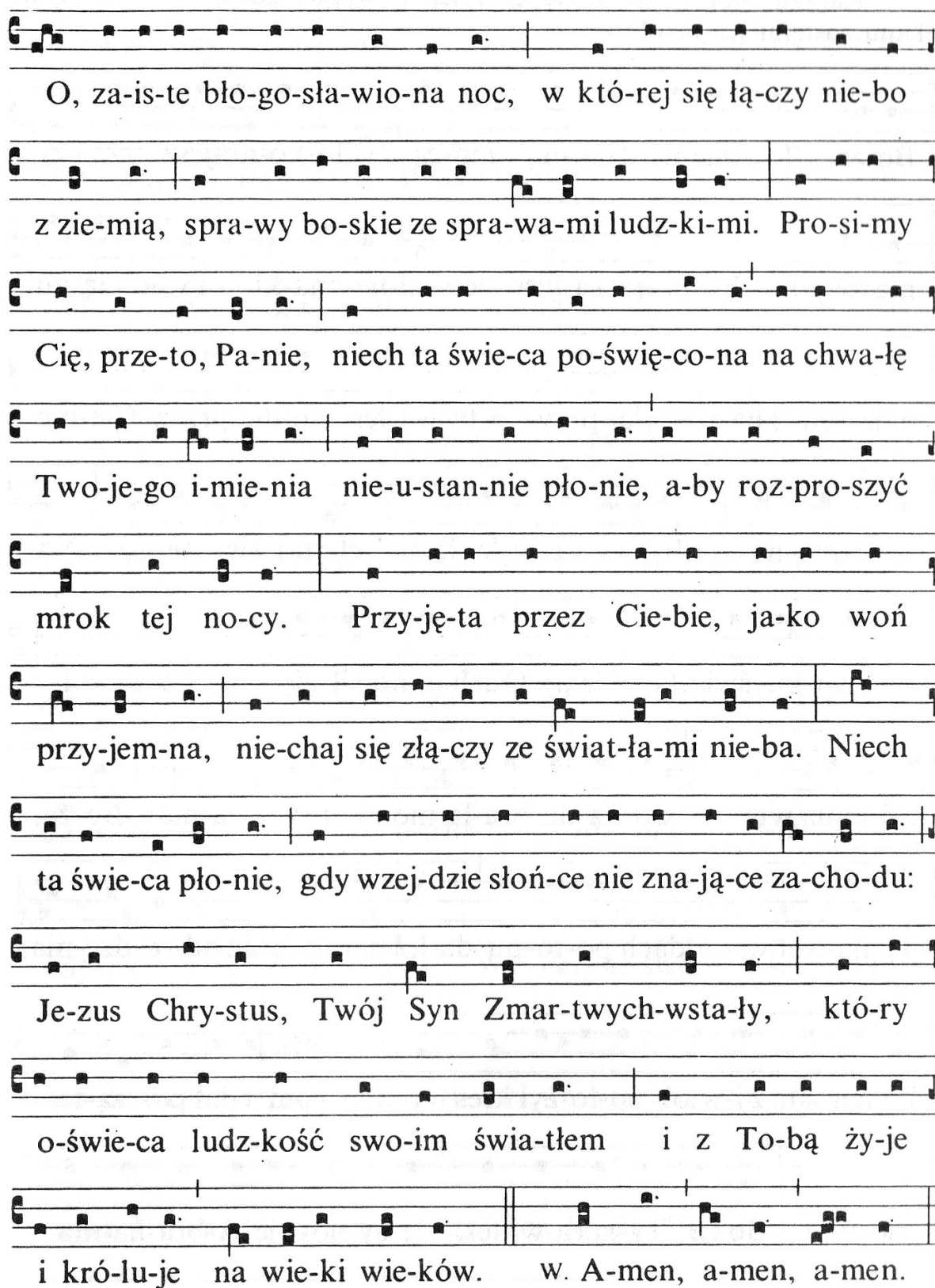
i prze-pro-wa-dzi-łeś su-chą no-gą przez Mo-rze Czer-wo-ne.
Jest to za-tem ta noc, któ-ra świa-tłem o-gni-ste-go słu-pa
roz-pro-szy-ła ciem-no-ści grze-chu, a te-raz ta sa-ma noc
u-wal-nia wszy-stkich wie-rzą-cych w Chry-stu-sa na ca-łej
zie-mi od ze-psu-cia po-gań-skie-go ży-cia i od mro-ku
grze-chów, do ła-ski przy-wra-ca i gro-ma-dzi w spo-łecz-no-ści
świę-tych. Tej wła-śnie no-cy Chry-stus skru-szyw-szy wię-zy
śmier-ci, ja-ko zwy-cię-zca wy-szedł z ot-chła-ni. Nic by nam
prze-cież nie przy-szło z da-ru ży-cia, gdy-byś-my nie zo-sta-li
od-ku-pie-ni. O, jak prze-dziw-na ła-ska-wość Twej do-bro-ci

dla nas! O, jak nie-po-ję-ta jest Two-ja mi-łość: a-by wy-ku-pić
nie-wol-ni-ka, wy-da-łeś swe-go Sy-na. O, za-is-te ko-niecz-ny
był grzech A-da-ma, któ-ry zo-stał zgła-dzo-ny śmier-cią
Chry-stu-sa! O, szczę-śli-wa wi-na, sko-ro ją zgła-dził tak
wiel-ki Od-ku-pi-ciel! O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc,
je-dy-na, któ-ra by-ła god-na po-znać czas i go-dzi-nę
zmar-twych-wsta-nia Chry-stu-sa. O tej to no-cy na-pi-sa-no:
a noc ja-ko dzień za-jaś-nie-je, o-raz: noc bę-dzie mi świa-tłem
i ra-do-ścią. U-świę-ca-ją-ca si-ła tej no-cy od-da-ła zbrod-nie,
z prze-win ob-my-wa, przy-wra-ca nie-win-ność u-pad-łym,

a ra-dóść smut-nym, roz-pra-sza nie-na-wiść, u-spo-sa-bia
do zgo-dy i u-gi-na po-tę-gi. W tę noc peł-ną ła-ski, przyj-mij,
Oj-cze świę-ty, wie-czor-ną o-fia-rę u-wiel-bie-nia, któ-rą Ci
skła-da Ko-ściół świę-ty, u-ro-czy-ście o-fia-ru-jąc przez rę-ce
swo-ich sług tę świe-cę, o-woc pra-cy pszcze-le-go ro-ju.
Zna-my już wy-mo-wę tej wo-sko-wej ko-lum-ny, któ-rą na
chwa-lę Bo-ga za-pa-lił ja-sny pło-mień. Cho-ciaż dzie-li się on
u-ży-cza-jąc świa-tła, nie do-zna-je jed-nak u-szczerb-ku,
ży-wi się bo-wiem stru-ga-mi wo-sku, któ-ry dla u-two-rze-nia
tej cen-nej po-chod-ni wy-da-ła pra-co-wi-ta pszczo-ła.

O, za-is-te bło-go-sła-wio-na noc, w któ-rej się łą-czy nie-bo
z zie-mią, spra-wy bo-skie ze spra-wa-mi ludz-ki-mi. Pro-si-my
Cię, prze-to, Pa-nie, niech ta świe-ca po-świę-co-na na chwa-lę
Two-je-go i-mie-nia nie-u-stan-nie pło-nie, a-by roz-pro-szyć
mrok tej no-cy. Przy-ję-ta przez Cie-bie, ja-ko woń
przy-jem-na, nie-chaj się złą-czy ze świat-ła-mi nie-ba. Niech
ta świe-ca pło-nie, gdy wzej-dzie słoń-ce nie zna-ją-ce za-cho-du:
Je-zus Chry-stus, Twój Syn Zmar-twych-wsta-ły, któ-ry
o-świę-ca ludz-kość swo-im świa-tłem i z To-bą ży-je
i kró-lu-je na wie-ki wie-ków. w. A-men, a-men, a-men.

LITURGIA SŁOWA

Czytanie Słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej¹. Po każdym czytaniu kantor wykonuje psalm responsoryjny. Każdemu z nich przyporządkowana została inna melodia. Jeżeli istnieją sprzyjające okoliczności, można wybrać wielu kantorów.

PIERWSZE CZYTANIE (DŁUŻSZE)

Rdz 1, 1 - 2, 2

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami. Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugih!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór, a po nim poranek, dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaze powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroiliły się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi» I tak upłynął wieczór i poranek, dzień piąty.

¹ Zwycięzca śmierci. Red: ks. H. Sobeczko. Wydawnictwo Św. Krzyża. Opole 1984. s.142.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich płazów. I widział Bóg, że były dobre.

Wreszcie Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem».

I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy stworzeń. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Oto słowo Boże

PIERWSZE CZYTANIE (KRÓTSZE)

Czytanie z Księgi Rodzaju.

Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. Potem Bóg rzekł: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam, aby panował nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny 1

m: W. Burak

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

Błogosław, duszo moja Pana,² *
 o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
 Odziany w majestat i piękno, *
 światłem okryty jak płaszczem.

Refren.

Umocniłeś ziemię w jej podstawach, *
 nie zachwieje się na wieki wieków.
 Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, *
 ponad górami stanęły wody.

Refren.

Ty zdroje wód kierujesz do strumieni, *
 co pośród gór się sącą.
 Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
 i śpiewa wśród gałęzi.

Refren.

Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
 owocem Twych dzieł syci się ziemia.
 Każesz rosnąć trawie dla bydła, *
 i roślinom, by człowiekowi służyły.

Refren.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! *
 Tyś wszystko mądrze uczynił,

² podkreślone sylaby w tekście psalmu są pierwszymi sylabami, których nie śpiewa się na nucie stalej

ziemia jest pełna Twych stworzeń. *

Błogosław, duszu moja Pana.

Refren.

Kolekta

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, + spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. W. Amen.

Albo

Módlmy się. Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, + spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyli na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE (DŁUŻSZE)

Rdz 22, 1-18

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedyne, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osiołka, zabrał ze sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osiołkiem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham zabrawszy drwa do spalania ofiary włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca: «Ojczy mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu», zapytał: «Oto ogień i drwa, gdzież jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na sobie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż

nie oszczędziłeś syna swego jedyne, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże

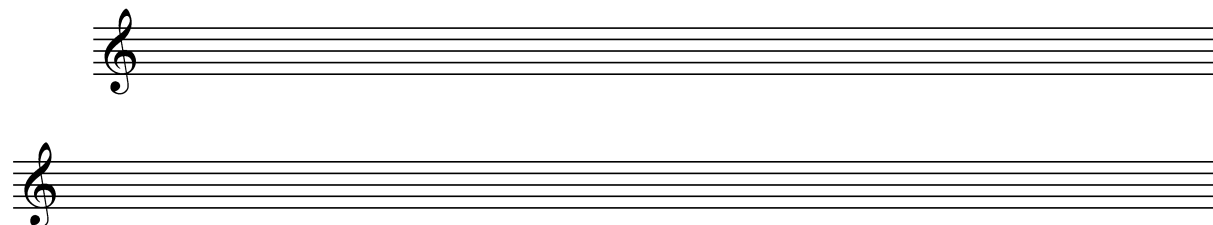
DRUGIE CZYTANIE (KRÓTSZE)

Rdz 22, 1-2. 9-13. 15-18

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedyne, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne syna». Abraham obejrząwszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedyne, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże

Psalm responsoryjny 2

Ps 16(15), 5 i 8. 9-10. 11

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem,
to On mój los zabezpiecza.

Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *
pełnię Twojej radości
i wieczną rozkosz *
po Twojej prawicy.

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

KOLEKTA:

Módlmy się. Boże, Ojczy wszystkich wierzących. Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, + Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

TRZECIE CZYTANIE

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan».

Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód

po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, Jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza.

O świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami».

A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i synowie Izraela razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana

Nie mówi się: Oto słowo Boże

Psalm responsoryjny 2

m: F. Rączkowski

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał

Będę śpiewał na cześć Pana, *
który wspaniale swą potęgę okazał,
gdy konia i jeźdźca *
pogrążył w morskiej przepaści.

Refren.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; *

On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.

Refren.

Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. *
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
Przepaści ich ogarnęły, *
jak głaz runęli w głębinę.

Refren.

Wyprowadziłeś lud Twój i osadziłeś na górze Swego dziedzictwa, *
w miejscu, które uczyniłeś Swym mieszkaniem.
Pan Bóg jest Królem *
na zawsze i na wieki.

Refren.

KOLEKTA: Módlmy się. Boże, także w obecnych czasach jaśniej Twoje dawne cuda: + niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen

Albo

Módlmy się. Boże, ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: + Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen

CZWARTE CZYTANIE

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza

Iz 54, 4a. 5-14

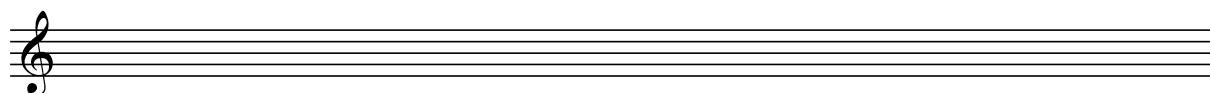
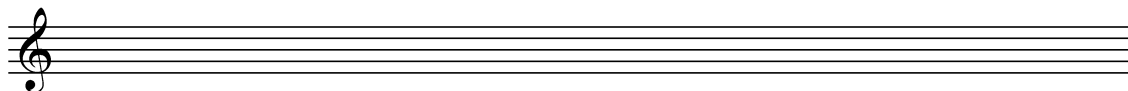
Nie lękaj się, Jerozolimo, bo małżonkiem ci jest twój Stworzyciel, któremu na imię: Pan Zastępów; Odkupicielem twoim Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi. Zaiste, jak niewiastę porzuconą i zgnębianą na duchu, wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości twój Bóg mówi: Na krótką chwilę porzuciłem ciebie, ale z ogromną miłością cię przygarne. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój Odkupiciel.

Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysięgłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjątrzę na ciebie ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą.

O nieszczęśliwa, wichrami smagana, niepokieszona! Oto Ja osadzę twoje kamienie na malachicie i fundamenty twoje na szafirach. Uczynię blanki twych murów z rubinów, bramy twoje z górskiego kryształu, a z drogich kamieni cały obwód twych murów. Wszyscy twoi synowie będą uczniami Pana. Wielka będzie szczęśliwość twych dzieci. Będziesz mocno osadzona na sprawiedliwości. Daleka bądź od trwogi, bo nie masz się czego obawiać, i od przestachu, bo nie ma on przystępu do ciebie.

Oto słowo Boże

Psalm responsoryjny 4

Ps 30(29), 2 i 4. 5-6a. 11 i 12a i 13b

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *

i nie pozwoliłeś mym wrogom naśmiewać się ze mnie.

Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *

i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana *

i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, *

a Jego łaska przez całe życie.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *

Panie, bądź moją pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *
Boże mój i Panie, będę Cię słauił na wieki.

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

KOLEKTA

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecanie praojcom ze względu na ich wiarę, + niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

PIĄTE CZYTANIE

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

To mówi Pan:

«Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a będziecie jeść przysmaki, i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw.

Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodne łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem cię świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego u Izraela, bo On cię przyozdobi.

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana. a Pan się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje nad waszymi drogami i myśli moje nad myślami waszymi.

Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny 5

m. wg. Graduale Romanum

Refren: Będziecie czerpać ze źrójów zbawienia.

Oto Bóg jest moim zbawieniem, *

będę miał ufność i bać się nie będę.

Bo Pan jest moją mocą i pieśnią,

On stał się dla mnie zbawieniem.

Refren: Będziecie czerpać ze źrójów zbawienia.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *

ze źrójów zbawienia.

Chwalcie Pana, *

wzywajcie Jego imienia.

Refren: Będziecie czerpać ze źrójów zbawienia.

Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *

przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.

Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *

niech to będzie wiadome po całej ziemi.

Refren: Będziecie czerpać ze źrójów zbawienia.

lub inna melodia:

Refren: Bę-dzie - cie czer - pać ze zdro - jów zba - wie - nia.

O - to Bóg jest mo - im zba - wie - niem, * bę - dę miał uf - ność i bać się nie bę - dę.

Bo Pan jest mo - ją mo - cą i pieś - nią, On stał się dla mnie zba - wie - niem. **Refren.**

Wy zaś z we - se - lem czer - pać bę - dzie - cie wo - dę * ze zdro - jów zba - wie - nia.

Chwal - - - cie Pa - na, * wzy - waj - cie Je - go i - mie - nia. **Refren.**

Daj - cie poz - nać Je - go dzie - ła mię - dzy na - ro - da - mi, * przy - po - mi - naj - cie, że wspa - nia - ła jest i - mię Je - go.

Śpie - waj - cie Pa - nu, bo u - czy - nił wznios - ła rze - czy, * niech to bę - dzie wia - do - me po ca - lej zie - mi. **Refren.**

KOLEKTA

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, + umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

SZÓSTE CZYTANIE

Czytanie z Księgi Proroka Barucha

Ba 3, 9-15. 32 – 4, 4

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców?

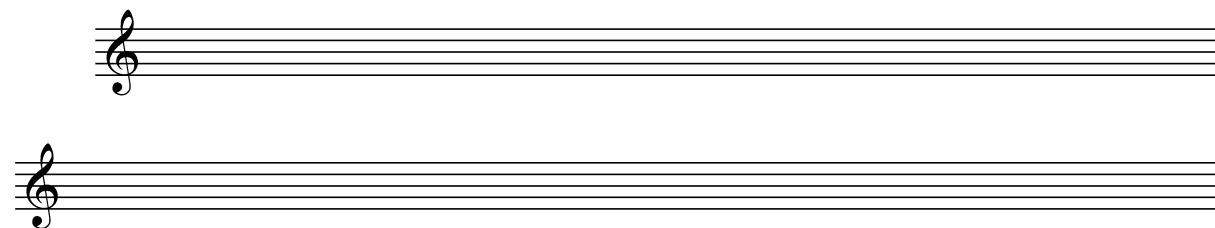
Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który przygotował ziemię na wieczysty czas i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem. Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach. Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». Z radością świecą swemu Stwórcy.

On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może się z Nim równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał ją słudze swemu, Jakubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem na ziemi była widziana i zaczęła przebywać wśród ludzi. Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy go zaniedbują, pomrą.

Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła. Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów. Szczęśliwi jesteście, o Izraelu, że znamy to, co się Bogu podoba.

Oto słowo Boże

Psalm responsoryjny 6

Ps 19(18), 8-9. 10-11

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę,^{*}
świadection Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
Jego słuszne nakazy radują serce,^{*}
jaśniej przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki,^{*}
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze,^{*}
słodsze od miodu płynącego z plastra.

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

KOLEKTA

Módlmy się. Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: + spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

SIÓDME CZYTANIE**Czytanie z Księgi Proroka Ezechiela***Ez 36, 16-17a. 18-28*

Pan skierował do mnie te słowa:

«Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał na swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezcześcili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: "To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju". Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczeszczili wśród ludów pogańskich, do których przybyli.

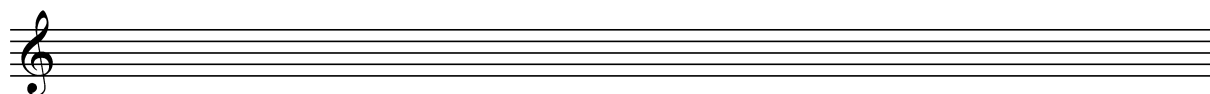
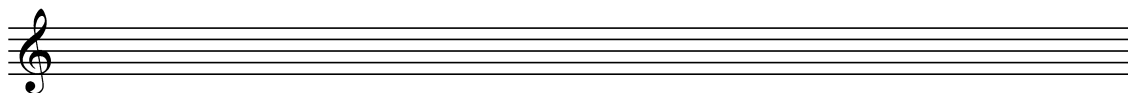
Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: "Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mojego, które zbezczeszcziliście wśród ludów pogańskich, do których przyszlście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszczone jest pośród ludów, zbezczeszczone przez was pośród nich i poznają ludy, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okażę się Świętym względem was przed ich oczami.

Zabiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmazy i od wszystkich waszych bożków.

I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem"».

Oto słowo Boże

Psalm responsoryjny 7

Ps 42(41), 2-3; Ps 43(42), 3. 4

Refren: Boga żywego pragnie moja dusza

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.
Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Refren: Boga żywego pragnie moja dusza

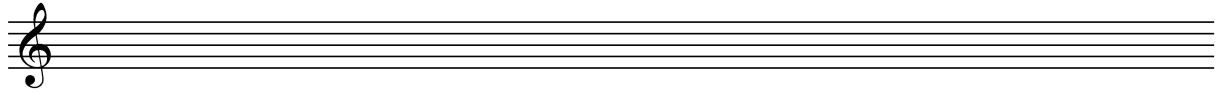
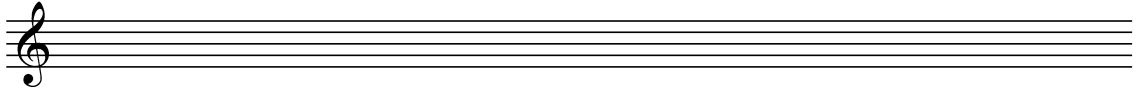
Ześlij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą.
Niech mnie zaprowadzą na Twą górę świętą *
i do Twoich przybytków.

Refren: Boga żywego pragnie moja dusza

I przystąpię do ołtarza Bożego, *
do Boga, który jest moim weselem i radością.
I będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, *
Boże, mój Boże!

Refren: Boga żywego pragnie moja dusza

Lub gdy ma nastąpić chrzest:

Ps 51(50), 12-13. 14-15. 18-19

Refren: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste *
i odnów we mnie moc ducha.
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego Ducha swego.

Refren: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Przywróć mi radość z Twojego zbawienia *
i umocnij mnie duchem ofiarnym.
Będę nieprawych nauczał dróg Twoich *
i wrócą do Ciebie grzesznicy.

Refren: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Ofiarą bowiem Ty się nie radujesz, *
a całopalenia, choćbym chciał, nie przyjmiesz.
Boże, moją ofiarą jest duch skruszony, *
pokornym i skruszonym sercem Ty, Boże, nie gardzisz.

Refren: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

KOLEKTA

Módlmy się. Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, + niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.

Albo:

Módlmy się. Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, + daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego..

GLORIA

Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu, odśpiewaniu psalmu responsoryjnego i modlitwie zapala się świece na ołtarzu. Kapłan intonuje **Chwała na wysokości Bogu**. Włączają się wierni, organy, biją także dzwony. Od tego momentu instrumenty grają.

Po zakończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę

KOLEKTA

Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśnieje blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, + wzbudź w Twoim Kościele ducha dziecięctwa, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen

ÓSME CZYTANIE

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

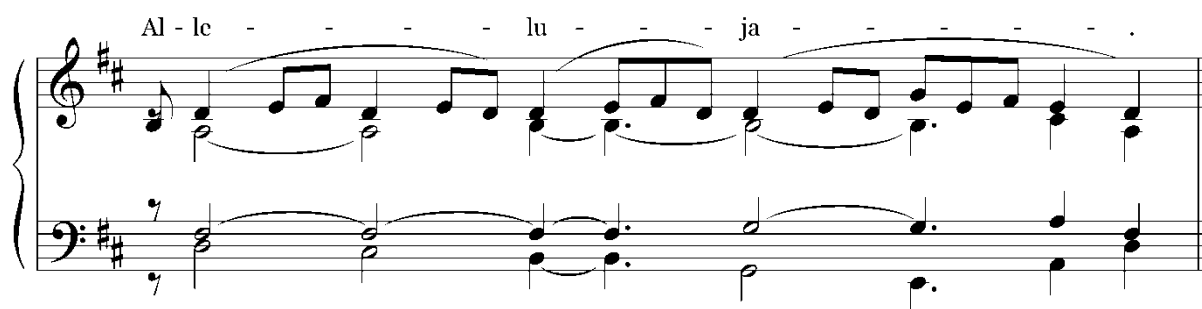
Bracia: My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

ALLELUJA

Po odczytaniu epistoły (czytania z Nowego Testamentu) wierni powstają. Kapłan intonuje uroczyste **Alleluja**, wierni powtarzają trzykrotnie, za każdym razem w wyższej tonacji.

Psalm responsoryjny

Refren: Al-le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - le - - - lu - ja!

1. Dziękujcie Panu, bo jest dob - ry, * bo Jego łaska trwa na wie - ki.
Niech dom Izraela gło - si: * Jego łaska na wie - ki
2. Prawica Pana wzniesiona wy - so - ko, * prawica Pańska moc o - ka - za - ła.
Nie umrę, ale żył będę - la Pa - na.
3. Kamień odrzucony przez budo - ja - cych * stał się kamieniem wę - giel - nym.
Stało się to przez. Pa - na * i cudem jest w na - szych o - czach

Al - le - - - lu - ja! **Refren.**
Al - le - - - lu - ja! **Refren.**
Al - le - - - lu - ja! **Refren.**
Al - le - - - lu - ja! **Refren.**

Refren: Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *
bo jego łaska trwa na wieki.
Niech dom Izraela głosi: *
Jego łaska na wieki

Refren.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała.
Nie umrę, ale żył będę *
i głosił dzieła Pana.

Refren.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach

Refren.

EWANGELIA W ROKU A

✚ Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzyć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego była jak błyskawica, a szaty jego białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i podrętwieli jak umarli.

Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Bo wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: "Powstał z martwych i udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie". Oto, co wam powiedziałem».

Pospiesznie więc oddaliły się od grobu z bojaźnią i wielką radością i biegly oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi i rzeki: «Witajcie». One zbliżyły się do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: « Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą».

Oto słowo Pańskie.

EWANGELIA W ROKU B

✚ Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: „Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział”». One wyszły i

uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały.

Oto słowo Pańskie.

EWANGELIA W ROKU C

✚ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

W pierwszy dzień tygodnia niewiasty poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj.; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie”». Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się częstą gadaniną i nie dali im wiary.

Jednakże Piotr wybrał się i pobiegł do grobu; schyliwszy się, ujrzał same tylko płótna. I wrócił do siebie, dziwiąc się” temu, co się stało.

Oto słowo Pańskie.

Następuje krótka homilia.

LITURGIA CHRZCIELNA

Litania do Wszystkich Świętych

mel. z Liber Usualis

The musical score is written for piano and voice. It consists of five systems of music, each with a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The lyrics are in Latin and are printed below the notes.

System 1: Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son. Chri - ste e - lei - son. Chri - ste e - lei - son.

System 2: Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son. Módl się za na - mi.

System 3: Módl się za na - mi. Módl się za na - mi.

System 4: Wy - baw nas Pa - nie. Wy - słu - chaj nas Pa - nie.

System 5: Chry - ste u - slysz - nas. Chry - ste u - slysz - nas. Chry - ste wy - słu - chaj nas. Chry - ste wy - słu - chaj nas.

Kyrie eleison. **Kyrie eleison.**Christe eleison. **Christe eleison.**Kyrie eleison. **Kyrie eleison.**Święta Maryjo, Matko Boża **Módl się za nami.**

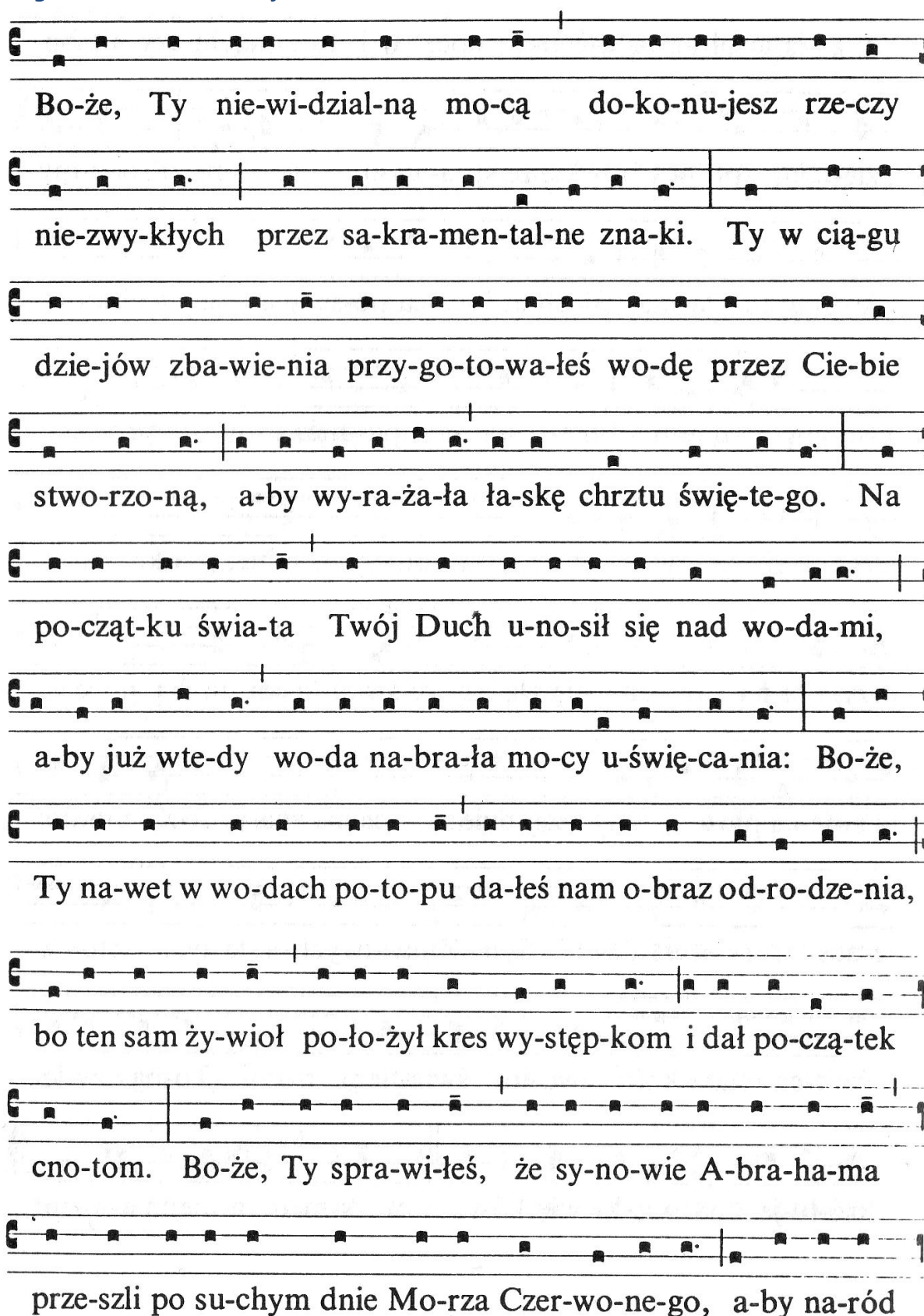
Święty Michale

Święci Aniołowie Boży (**Módlcie się za nami**).

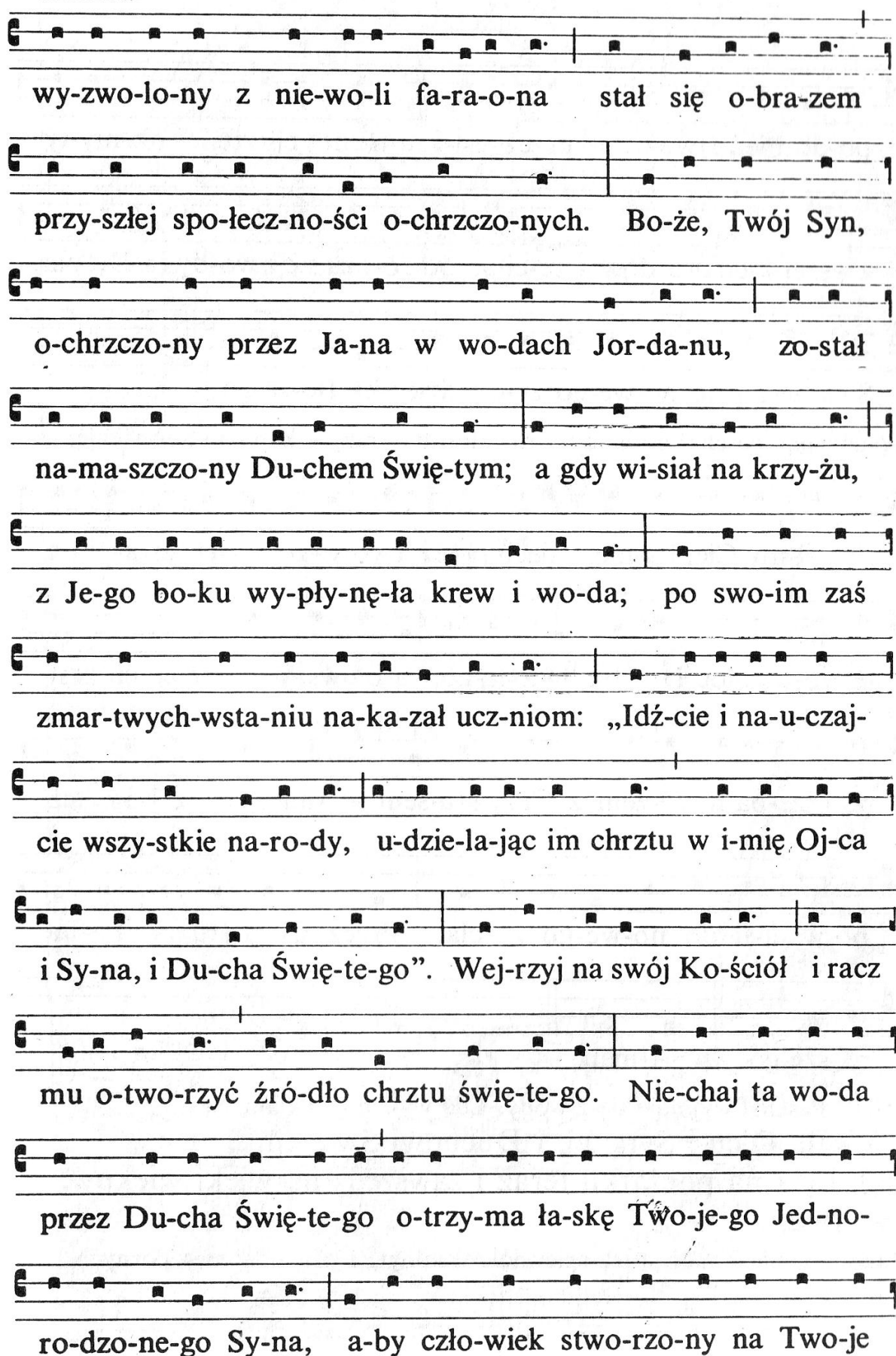
Święty Janie Chrzcicielu

Święty Józefie
Święci Piotrze i Pawle
Święty Andrzeju
Święty Janie
Święta Mario Magdaleno
Święty Szczepanie
Święty Ignacy Antiocheński
Święty Wawrzyńcze
Święci Wojciechu i Stanisławie
Święte Perpetuo i Felicyto
Święta Agnieszko
Święty Grzegorzu
Święty Augustynie
Święty Atanazy
Święty Bazyli
Święty Marcinie
Święty Benedykcie
Święci Franciszku i Dominiku
Święty Franciszku Ksawery
Święty Janie Mario Vianney'u
Święta Tereso z Avila
Święta Katarzyno Sieneńska
Wszyscy Święci i Święte Boże
Bądź nam miłościw, **Wybaw nas, Panie.**
Od zła wszelkiego
Od każdego grzechu
Od śmierci wiecznej
Przez Twoje wcielenie
Przez Twoją śmierć i Zmartwychwstanie
Przez zesłanie Ducha Świętego
Prosimy Cię, my, grzesznicy **Wysłuchaj nas, Panie.**
Prosimy Cię, abyś strzegł Kościoła świętego i nim kierował
Prosimy Cię, abyś zachował Ojca świętego i całe duchowieństwo
Prosimy Cię, abyś dał wszystkim narodom pokój i prawdziwą zgodę
jeśli odbywa się chrzest:
Prosimy Cię, abyś tych wybranych odrodził przez łaskę chrztu świętego
jeśli nie ma chrztu:
Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświęcił tę wodę, przez którą mają się odrodzić Twoje dzieci
Prosimy Cię Jezu, Synu Boga żywego
Chryste, usłysz nas. **Chryste, usłysz nas.**
Chryste, wysłuchaj nas. **Chryste, wysłuchaj nas.**

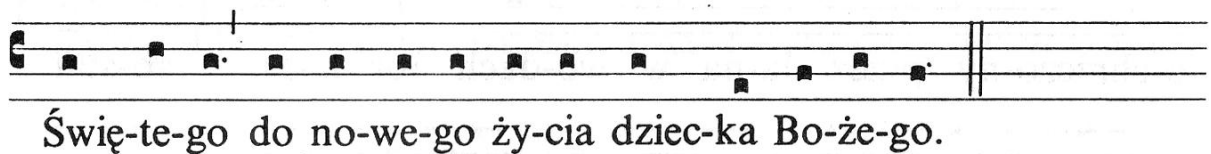
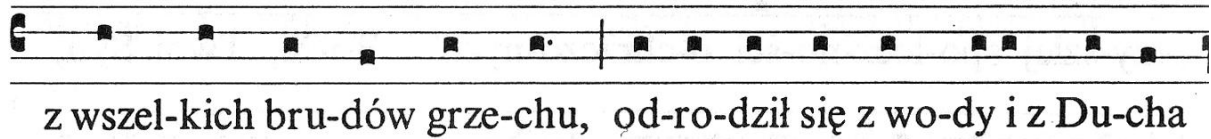
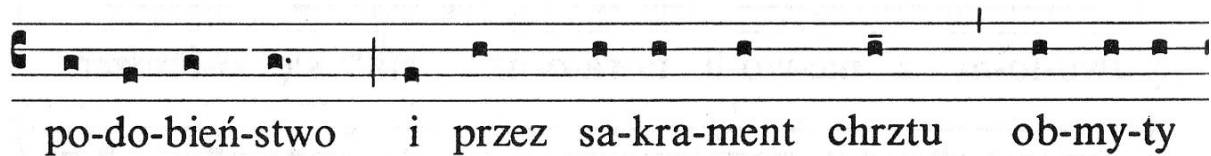
Błogosławieństwo Wody

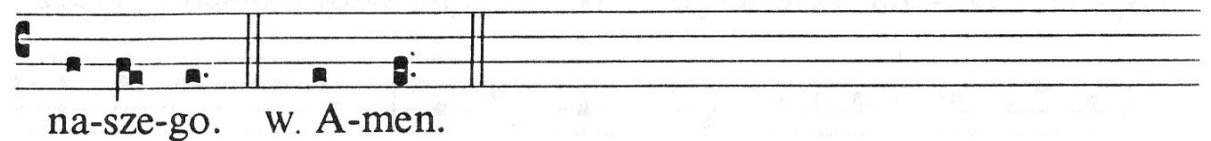
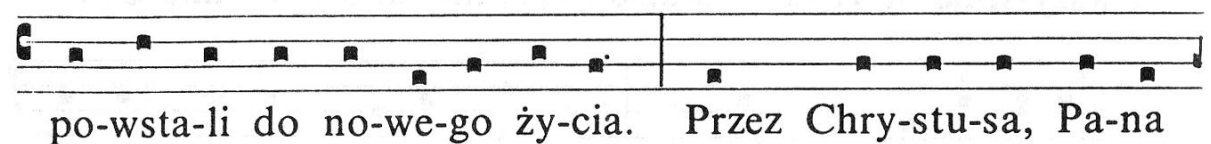
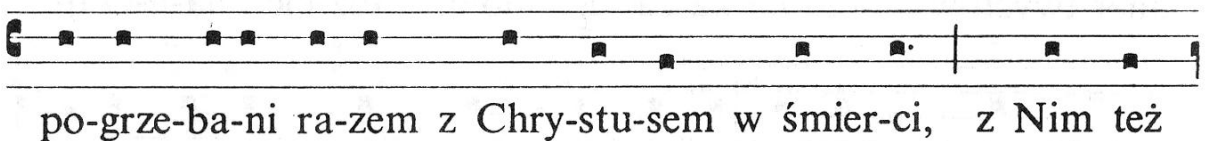
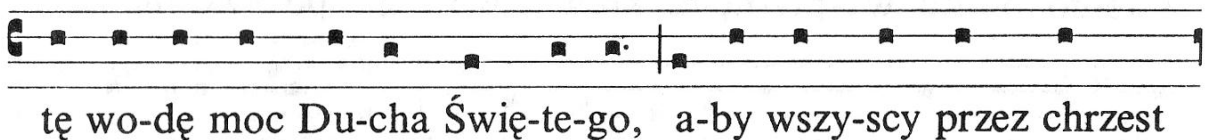
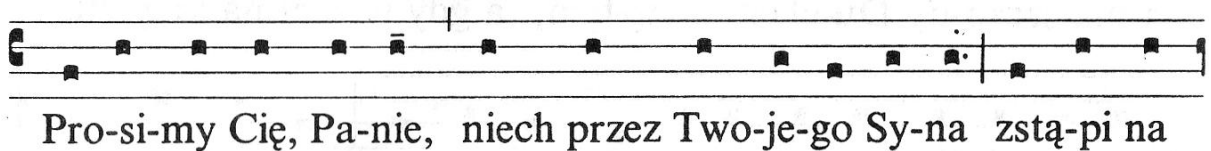
Bo-że, Ty nie-wi-dział-ną mo-cą do-ko-nu-jesz rze-czy
nie-zwy-kłych przez sa-kra-men-tal-ne zna-ki. Ty w cią-gu
dzie-jów zba-wie-nia przy-go-to-wa-łeś wo-dę przez Cie-bie
stwo-rzo-ną, a-by wy-ra-ża-ła ła-skę chrztu świę-te-go. Na
po-cząt-ku świa-ta Twój Duch u-no-sił się nad wo-da-mi,
a-by już wte-dy wo-da na-bra-ła mo-cy u-świę-ca-nia: Bo-że,
Ty na-wet w wo-dach po-to-pu da-łeś nam o-braz od-ro-dze-nia,
bo ten sam ży-wioł po-ło-żył kres wy-stęp-kom i dał po-czą-tek
cno-tom. Bo-że, Ty spra-wi-łeś, że sy-no-wie A-bra-ha-ma
prze-szli po su-chym dnie Mo-rza Czer-wo-ne-go, a-by na-ród

wy-zwo-lo-ny z nie-wo-li fa-ra-o-na stał się o-bra-zem
przy-szłej spo-lecz-no-ści o-chrzczo-nych. Bo-że, Twój Syn,
o-chrzczo-ny przez Ja-na w wo-dach Jor-da-nu, zo-stał
na-ma-szczo-ny Du-chem Świę-tym; a gdy wi-siał na krzy-żu,
z Je-go bo-ku wy-pły-nę-ła krew i wo-da; po swo-im zaś
zmar-twych-wsta-niu na-ka-zał ucz-niom: „Idź-cie i na-u-czaj-
cie wszy-stkie na-ro-dy, u-dzie-la-jąc im chrztu w i-mię Oj-ca
i Sy-na, i Du-cha Świę-te-go”. Wej-rzuj na swój Ko-ściół i racz
mu o-two-rzyć źró-dło chrztu świę-te-go. Nie-chaj ta wo-da
przez Du-cha Świę-te-go o-trzy-ma ła-skę Two-je-go Jed-no-
ro-dzo-ne-go Sy-na, a-by czło-wiek stwo-rzo-ny na Two-je

Wstawiając paschał do wody – raz albo trzy razy – kapłan śpiewa dalej:

Po odnowieniu przyrzeczeń chrztu, kapłan kropi lud wodą święconą. W tym czasie śpiewa się

Com przyrzekł Bogu

Com przy-rzekł Bo - gu przy chrzcie raz, do-trzy-mać prag - nę szcze - rze.
 Koś - cio - ła słu - chać w każ - dy czas, I w świętej wy - trwać wie - rze.

9 O Pa - nie Bo - że, dzie - ki Ci, żeś mi Koś - cio - ła

15 ot - wo - rzył drzwi. W nim żyć, u - mie - rać prag - nę.
 [ot - warł]

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz, dotrzymać pragnę szczerze.

Kościół słuchać w każdy czas i w świętej wytrwać wierze.

O Panie Boże, dzięki Ci, żeś mi Kościół otworzył drzwi.

W nim żyć, umierać pragnę.

2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią, Bóg pod postacią chleba

Swym Ciałem Karmi duszę mą, by żyła w nim dla nieba.

W to wierzyć zawsze mocno chcę, bo tego Kościół uczy mnie.

W nim żyć, umierać pragnę.

MODLITWA POWSZECHNA

mel. Taizé

Ky - ri - e ky - ri - e e - le - i - son.

Ky - ri - e ky - ri - e e - le - i - son.

Chri - ste ex - au - di nos.

Kapłan rozpoczyna modlitwę powszechną, recytując wstęp. W odpowiedzi wykonuje się pierwsze **Kyrie eleison**. Wezwania śpiewane są na tle medytacji. Wezwania mogą zostać przeczytane, zamiast **Ciebie prosimy**, śpiewa się **Christe exaudi nos**, na co wszyscy odpowiadają **Kyrie eleison**.

Przez Jezusa Chrystusa, Chleb Życia, który za nas umarł i zmartwychwstał, z ufnością prosimy Ojca Niebieskiego w potrzebach naszych i całego świata.

- Módlmy się za Kościół Chrystusowy, aby prowadził wszystkich ludzi do jedności i miłości.
- Módlmy się za Papieża Benedykta XVI i wszystkich pasterzy Kościoła, aby za przykładem Chrystusa Pana, karmili swoich wiernych pokarmem dającym życie wieczne.
- Módlmy się za naszych braci odłączonych, aby świadectwo naszego życia pomogło im odnaleźć prawdziwy chleb życia – Jezusa Chrystusa.
- Módlmy się o chleb powszedni dla wszystkich ludzi, a także o wolę dzielenia się dobrami ziemi, aby nikt z ludzi nie cierpiał głodu.
- Módlmy się w intencji zmarłych śp. N., aby mieli udział w Chrystusowym Zmartwychwstaniu i osiągnęli życie wieczne.
- Módlmy się za nas uczestniczących w świętej liturgii, abyśmy zjednoczeni z Chrystusem od Niego czerpali siły do wypełniania chrześcijańskiego powołania.

Wszechmogący Wieczny Boże, który pouczasz i Chlebem Życia karmisz Swój lud wybrany, wysłuchaj modlitw, które do Ciebie zanosimy, abyśmy mogli osiągnąć radość Życia Wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego. **Amen.**

PRZYGOTOWANIE DARÓW OFIARNYCH

Tobie chwała

INTRO

A

1. Ca -
2. U -

lu - je Two - je dło - nie Pa - nie, któ - re
ru - je świę - ty krzyż Twój Pa - nie, na
wiel - biam Two - je zmar - twych - wsta - nie, wktó - rym
mie - niaj mo - je ży - cie Je - zu i po

ła - mią dla mnie świę - ty Chleb. Do -
któ - rym od - ku - pi - łeś mnie. Cześć od -
śmierć po - ko - na - na jest. O - cze -
dro - gach praw - dy pro - wadź mnie. Dziś zMa -

ty - kam Twe - go ser - ca Je - zu, któ - rym
da - je Two - im świę - tym ra - nom, wktó - rym
ku - je Twe - go Du - cha Pa - nie, któ - ry
ry - ja, Two - ja świę - tą Ma - tką "Ma -

Ty u - ko - cha - łeś mnie.
u - zdro - wie - nie mo - je jest. A - do -
łas - ką niech wy - peł - ni mnie.
gni - fi - cat" wy - śpie - wać chcę.

B

2. F^{sus7} B \flat F/A

To - bie chwa - ła Je - zu,

E \flat ^{9/G} B \flat /F E \flat B \flat /D

Kró - lu na - szych serc. To - bie u - wiel - bie - nie

C \min ⁷ F G \min ⁷ D \min ⁷

dziś wy - śpie - wać chcę. To - bie chwa - ła

E \flat B \flat /D C \min ⁷ B \flat /D

Je - zu, chwa - ła i

F¹¹ F G \min ⁷ D \min ⁷

cześć. To - bie chwa - ła

E \flat B \flat /D C \min ⁷ B \flat /D

Je - zu, chwa - ła i

F¹¹ F B \flat ⁹

cześć.

[Następuje cz. A i cz. B]

KOMUNIA

Oto są Baranki młode

t.: Kyrieale Benedyktyńskie
m.: J. Gałuszka OPrefren $\text{♩} = 70$

O - to są Ba - ran - ki mło - de.

O - to ci, co za - wo - ła - li Al - le - lu - ja.

Do - pie - ro przysz - li do zdro - jów, świa - łość - cią się na - peł - ni - li,

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!

Na Ba - ran - ka Pań - skich go - dach, w szat świa - te - cznych czys - tej bie - li,

Po krwa - we - go mo - rza wo - dach, nieś - my Pa - nu pieśń we - se - li.

1. Na Baranka Pańskich godach, w szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach nieśmy Panu pieśń weseli.
2. W swej miłości wiekuistej On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste Chrystus kapłan ofiaruje.
3. Na drzwi świętą Krwią skropione Anioł mściciel z lękiem wziera,
Pędzi morze rozdzielone, wrogów w nurtach swych pożera.
4. Już nam Paschą Tyś, o Chryste, Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste dla dusz prostych z szczerą wiarą.
5. O Ofiaro niebios święta, Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta, wieniec życia nam zdobywasz.
6. Chrystus piekło pogromiwszy Swój zwycięski znak roztacza,
Niebo ludziom otworzywszy króla mroków w więzy wtłacza.
7. Byś nam wiecznie, Jezu drogi, Wielkanocną był radością,
Strzeż od grzechu śmierci srogiej odrodzonych Twą miłością.
8. Chwała Ojcu i Synowi, który z martwych żywy wstaje
I Świętemu też duchowi niech na wieki nie ustaje.

Otrzyjcie już łzy, płaczący

O - trzyj - cie już łzy pla - cza - cy, za - le z ser - ca wy - zuj - cie.

Wszy - scy w Chry - stu - sa wie - rzą - cy, we - sel - cie się, ra - duj - cie.

Bo zmar - twych - wstał sa - mo - wład - nie, jak prze - po - wie - dział do - kład - nie.

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Nie - chaj za - brzmi: Al - le - lu - ja!

2. Darmo kamień wagi wielkiej Żydzi na grób wtoczyli.
 Darmo dla pewności wszelkiej zbrojnej straży użyli.
 Na nic straż, pieczęć i skała nad grobem w Pana się zdała.
 Alleluja! Alleluja! Niechaj zabrzmie: Alleluja!

3. Bóg wszechmocny, Bóg natury, wyższy nad wszystkie twory,
 Wstaje z grobu, kruszy mury, nie zna żadnej zapory.
 Zdjęta trwoga straż upada i prawie sobą nie włada.
 Alleluja! Alleluja! Niechaj zabrzmie: Alleluja!

UWIELBIENIE PO KOMUNII

Zmartwychwstał Pan (TGD)

1. Chciałam zabrać Jego ciało
Grób był pusty, tak, widziałam!
Tylko tam pęknięty kamień
Wiernie ponad grobem stał.
Były jeszcze dwa anioły,
Które strzegły jego grobu.
Nagle podszedł i przemówił
Do mnie Rabbi, Jezus sam

Refren

Zmartwychwstał Pan! Zmartwychwstał Pan! Alleluja, Alleluja!
Jest pośród nas! Jest pośród nas! Alleluja, Alleluja!

2. Wczoraj w naszym domu Jezus
Siedział z nami w czas wieczerzy.
Raz ostatni błogosławił,
W trudną drogę posłał nas.
Nie wierzyłem, wybaczone Panie
Że ran Twoich dotykałem.
Teraz zawsze będę wierny
Będę ufał, bo Ty jesteś Panem!

(Refren)

MODLITWA PO KOMUNII

Wszechmogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości +
I w swojej dobroci zjednocz wszystkich, *
Których posiliłeś wielkanocnym sakramentem.
Przez Chrystusa Pana naszego. **Amen.**

Procesja Rezurekcyjna

KOMENTARZ

Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Jezusa Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do uczestnictwa w tryumfie Zmartwychwstałego. Jest także obwieszczeniem zmarłym, że dzięki Chrystusowi powstaną z grobów. Idźmy i głosmy, że Chrystus zmartwychwstał; dajmy o tym świadectwo naszym życiem, które ma sens właśnie dzięki tej prawdzie. Zabierzmy Światło Chrystusa do naszych domów, jako symbol pokoju i obecności Boga w naszej codzienności. Pójdziemy w procesji dookoła kościoła przy dźwięku dzwonów i śpiewów.

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

- po przybyciu do Grobu, kapłan przez chwilę adoruje Najświętszy Sakrament
- okadzenie

Modlitwa

Módlmy się.

Boże, Ty co roku uweselasz nas obchodem Zmartwychwstania Pańskiego, spraw, abyśmy obchodząc doczesne uroczystości, stali się godnymi dostąpienia radości wiekuistych.

Przez Chrystusa Pana naszego.

W: Amen

Kapłan intonuje *Wesoły nam dzień dziś nastał.*

Rozpoczyna się procesja. Kolejność: krzyż i figura, ministranci, lektorzy, kapłani, ogień i celebrans z Najświętszym Sakramentem.

Te Deum

1. Cie-bie Bo - ga wy - śła - wia - my, To - bie Pa - nu wie - czna chwa - ła,

3
Cie - bie Oj - ca, nie - bios bra - my, Cie - bie wie - lbi zie - mia ca - ła.

2. Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i Niebiosy,
Cheruby, Serafinowie,
śłą wieczystej pieśni głosy.

3. Święty, Święty, nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi,
Majestatu Twojej sławy.

4. Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.

5. Ciebie poprzez okrag ziemi,
z głębi serca ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.

6. Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,
Królem chwały Tyś, o Chryste.

7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.

8. Tyś pokruszył śmierci wrota;
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.

9. Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sędzić ludzkie czyny.

10. Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
Drogiej swojej Krwi strugami.

11. Ze Świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje:
Zbaw o Panie, lud sierocy,
Błogosław dziedzictwo swoje.

12. Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
My w dzień każdy, Władco świata,
Imię Twoje wysławiamy.

13. Po wiek wieków nie ustanie,
Pieśń, co śławi Twoje czyny,
O, w dniu onym racz nas Panie
od wszelakiej ustrzec winy.

14. Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co zebrzą Twej opieki:
w Tobie Panie zaufałem,

nie zawstydzę się na wieki.

Następnie śpiewa się:

K: Nie-bo i zie-mia się cie-szą. Al-le-lu-ja! W: Zezmar-twychwsta-nia Two-je-go, Chry-ste. Al-le-lu-ja!

K: Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja!

W: Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja!

K: ... (?)

W: Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki. Alleluja!

Modlitwa

Módlmy się

Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa

daleś swojemu ludowi zbawienie,

udzielaj mu obficie Twoich darów,

aby osiągnął pełną wolność

i posiadał radość życia wiecznego,

której pozwalasz mu kosztować na ziemi.

Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Po modlitwie następuje Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

ZAKOŃCZENIE

Na zakończenie wykonuje się antyfonę maryjną:

Wesel się Królowo miła

We - sel się, Kró - lo - wo mi - - - ła; bo Ten, któ -
 re - goś zro - dzi - ła, zmar - twych - wstał Pan nad pa - na -
 mi, módl się do Nie - go za na - - - mi. Al - le -
 lu - ja! Al - le lu - - - ja!

2. Ciesz się i wesel się w niebie,
 proś Go za nami w potrzebie,
 byśmy się też tam dostali
 i na wiek wieków śpiewali:
 Alleluja! Alleluja!

Zmartwychwstał Pan i żyje dziś

tekst, muz: Wspólnota Miłości Ukrzyżowanej

d **(B)** **F** **C**

Ref.: Zma-rtwych - wstał Pan i ży - je dziś, blas - kiem ja - śnie - je noc

d **(B)** **F** **C**

Nie um - rę, nie lecz bę - dę żył, Bóg o - ka - zał Swą moc.

g **d** **F** **C**

Krzyż to jest bra - ma Pa - na, je - śli chcesz przez nią wejdź

g **d** **F** **C**

Zbliż - my się do oł - ta - rza, Bo - gu od - daj - my cześć

d **(C)** **F** **g** **A**

1. Dzię - ki skła - daj - my Mu, bo wiel - ka jest Je - go łas - ka
2. Lepiej się u - cieć do Pana, niż za - u - fać kszą - że - tom
3. Od - rzu - co - ny Pan stał się ka - mie - niem wę - giel - nym

d **(C)** **F** **g** **A**

Z gro - bu pow - stał dziś Pan, a noc jest peł - na blas - ku.
Pan, mo - ja moc i pieśń, pod - trzy - mał gdy mnie pop - chnię - to
Pan wy - słu - chał mnie, On jest zba - wie - niem mym

d **(C)** **F** **g** **A**

Chcę dzię - ko - wać Mu i chcę Go dziś bło - gos - ła - wić
Już nie bę - dę się bał, cóż mo - że zro - bić mi śmierć?
Cudem sta - je się noc, gdy w dzień jest prze - mie - nio - na

d **(C)** **F** **g** **A(7)**

Je - zus, mój Pan i Bóg, On przy - szedł a - by nas zba - wić
Nie, nie le - kam się i śpie - wam chwa - ły pieśń
Tańcz - my dla Nie - go dziś, pra - wi - ca Pań - ska wznie - sio - na

Msza Św. w dzień

Antyfona na wejście

Zmartwychwstałem i zawsze jestem z Tobą, * położyłeś na mnie swą rękę. * Przedziwna jest Twoją wiedza. * Alleluja!

Wesoły nam dzień dziś nastał

1. We - so - ly nam dzień dziś na - stał, Któ - re - go z nas każ - dy ża - dał:

Te - go dnia Chry - stus zma - rtwych - wstał, Al - le - lu - ja Al - le - lu - ja!

2. Król nie - bięs - ki k'nam za - wj - tał, Ja - ko śli - czny kwiat za - kwi - tał.

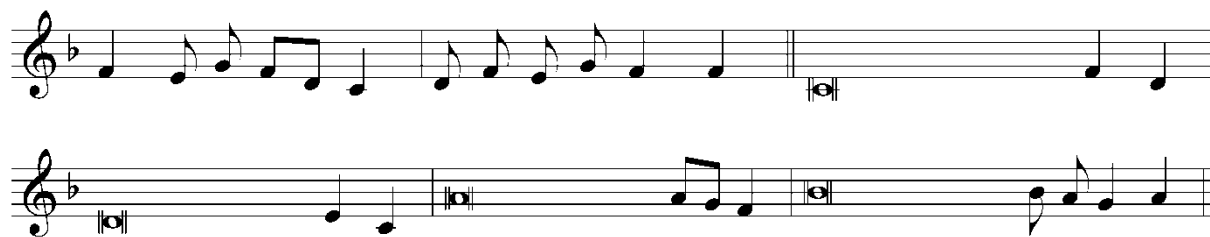
Po śmier - ci się nam po - ka - zał. Al - le - lu - ja Al - le - lu - ja!

3. Piekierne moce zwojował,
Nieprzyjacieie podeptał,
Nad nędznymi się zmiłował. Alleluja, Alleluja!

4. Do trzeciego dnia tam mieszkał,
Ojce święte tam pocieszał.
Potem iść za sobą kazał. Alleluja, Alleluja!

PSALM RESPONSORYJNY

Śpiewa się na przemian z ludem uroczysty psalm allelujatyczny, wykonywany wcześniej, w czasie Wigilii Paschalnej (s. 58). Jeśli ta melodia nie jest znana można użyć innej, np.:

Refren: Alleluja, Alleluja!³

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

Jego łaska na wieki

Refren.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żył będę *

i głosił dzieła Pana.

Refren.

Kamień odrzucony przez budujących *

stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana *

i cudem jest w naszych oczach

Refren.

³ na podkreślonych słowach w refrenie należy stworzyć melizmy, po dwie nuty na sylabę.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego oprócz Alleluja, przed Ewangelią schola wykonuje Sekwencję. Jeśli nie ma scholi, może ją zastąpić kantor. W czasie śpiewu sekwencji wszyscy stoją.

Sekwencja

1. Niech w święto ra-dos-ne Pas-chalnej O-fia-ry skła-da-ją jej wier-ni
3. Śmierć zwa-ła się z ży-ciem i w bo-ju, o dzi-wy, choć po-legł Wódz ży-cia
5. Ży-we-go już Pa-na wi-dzia-łam grób pus-ty i świad-ków a-niel-skich,

u-wiel-bień swych da-ry. 2. Od-ku-pił swe ow-ce Ba-ra-nek bez ska-zy,
kró-lu-je dziś ży-wy. 4. Ma-ry-jo, Ty po-wiedz, coś w dro-dze wi-dzia-ła?
i o-dziez, i chus-ty. 6. Zmar-twych-wstał już Chry-stus, Pan mój i na-dzie-ja,
7. Wie-my, żeś zmar-twych-wstał, że ten cud praw-dzi-wy,

po-jed-nał nas z Oj-cem i zmył grze-cho-w zma-zy.
Jam Zmar-twych-wsta-le-ń-bie i zmył grze-cho-w zma-zy.
a miej-scem spot-ka-nia blask chwa-ły uj-rza-ła.
o Kró-lu Zwy-cież-co, bądź nam mi-łość-ci-wy.

Aklamacja przed Ewangelią

Al-le-lu-ja. Al-le-lu-ja. Al-le-lu-ja.

Aklamacja: Alleluja. Alleluja. Alleluja!

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.*

Odprawiajmy nasze święto w Panu.

Aklamacja: Alleluja. Alleluja. Alleluja!

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Wstał Pan Chrystus

Wstał Pan Chrystus, z martwych ninie, Alleluja, alleluja!
 Uweselił lud swój mile. Alleluja, alleluja!
 Nie żałował życia swego. Alleluja, alleluja!
 Dla człowieka mizernego. Alleluja, alleluja!

Tego dnia wielkanocnego. Alleluja, alleluja!
 Chwał każdy Syna Bożego. Alleluja, alleluja!
 Świętą Tróję wyznawajmy. Alleluja, alleluja!
 Bogu cześć i chwałę dajmy. Alleluja, alleluja!

KOMUNIA ŚWIĘTA

Antyfona na Komunię

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha; *
 Obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja!

W czasie rozdzielania Komunii Św. śpiewa się pieśni Wielkanocne

Chrystus zmartwychwstał jest

Chrys-tus zmar-twych - wstał jest, nam na przyk-ład dan jest: lż ma-my zmar-twych - pow - stać, z Pa-nem Bo-giem kró - lo - wać. Al - le - lu - ja!

2. Leżał trzy dni w grobie, dał bok przebić sobie.
 Bok, ręce, nogi obie, na zbawienie tobie. Alleluja!

3. Trzy Maryje poszły, drogie maści niosły.
 Chciały Chrysta pomazać, Jemu cześć i chwałę dać. Alleluja!

4. Gdy na drodze były, tak sobie mówiły:
 jest tam kamień niemały, a któż nam go odwali? Alleluja!

5. Powiedz nam, Maryja, gdzieś Pana widziała?

Widziałam Go po męce, trzymał chorągiew w ręce. Alleluja!

Alleluja, żyje Pan

Al - le - lu - ja, ży - je Pan, po - wstał z gro - bu z brzas - kiem dnia.

Za - śpie - waj - my z głę - bi serc, z ca - łym świa - tem no - wą pieśń.

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! al - le - lu - ja!

2. Dla nas hańbę krzyża zniósł, poniósł mękę, przyjął grób.
Dziś na nowo cieszy nas jasny zmartwychwstania blask.
3. Zwyciężyła Pańska moc, już skończona grzechu noc.
Nadszedł już zwycięstwa, cieszymy się, śpiewajmy w nim.
4. Niech się cieszy Boży lud, niech aniołów śpiewa chór.
Ciesz się Matko, bo Syn Twój, cały w chwale żyje znów.

Otrzyjcie już łzy, płaczący

O - trzyj - cie już łzy pla - cza - cy, za - le z ser - ca wy - zuj - cie.

Wszy - scy w Chry - stu - sa wie - rzą - cy, we - sel - cie się, ra - duj - cie.

Bo zmar - twych - wstał sa - mo - wład - nie, jak prze - po - wie - dział do - kład - nie.

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Nie - chaj za - brzmi: Al - le - lu - ja!

2. Darmo kamień wagi wielkiej Żydzi na grób wtoczyli.
Darmo dla pewności wszelkiej zbrojnej straży użyli.
Na nic straż, pieczęć i skała nad grobem w Pana się zdała.
Alleluja! Alleluja! Niechaj zabrzmie: Alleluja!

3. Bóg wszechmocny, Bóg natury, wyższy nad wszystkie twory,
Wstaje z grobu, kruszy mury, nie zna żadnej zapory.
Zdjęta trwoga straż upada i prawie sobą nie włada.
Alleluja! Alleluja! Niechaj zabrzmie: Alleluja!

UWIELBIENIE PO KOMUNII

Te Deum

1. Cie-bie Bo - ga wy - śla - wia - my, To - bie Pa - nu wie - czna chwa - ła,

3 Cie - bie Oj - ca, nie - bios bra - my, Cie - bie wie - lbi zie - mia ca - ła.

2. Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i Niebiosy,
Cheruby, Serafinowie,
ślą wieczystej pieśni głosy.

3. Święty, Święty, nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi,
Majestatu Twojej sławy.

4. Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.

5. Ciebie poprzez okrąg ziemi,
z głębi serca ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.

6. Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,
Królem chwały Tyś, o Chryste.

7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyobłókszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.

8. Tyś pokruszył śmierci wrota;
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.

9. Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.

10. Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
Drogiej swojej Krwi strugami.

11. Ze Świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje:
Zbaw o Panie, lud sierocy,
Błogosław dziedzictwo swoje.

12. Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
My w dzień każdy, Władco świata,
Imię Twoje wysławiamy.

13. Po wiek wieków nie ustanie,
Pieśń, co sławi Twoje czyny,
O, w dniu onym racz nas Panie
od wszelakiej ustrzec winy.

14. Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co żebrzą Twej opieki:
w Tobie Panie zaufałem,
nie zawstydzę się na wieki.

ROZESŁANIE

...Al-le - lu - ja. Bo - gu niech bę - dą dzie - ki. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

K: Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja. Alleluja!

W: Bogu niech będą dzięki. Alleluja. Alleluja!

ZAKOŃCZENIE

Wesel się Królowo miła

We - sel się, Kró - lo - wo mi - - - ła; bo Ten, któ - re - goś zro - dzi - ła, zmar - twych - wstał Pan nad pa - na - mi, módl się do Nie - go za na - - - mi. Al - le - lu - ja! Al - le lu - ja! Al - le lu - ja!

2. Ciesz się i wesel się w niebie, proś Go za nami w potrzebie,
byśmy się też tam dostali i na wiek wieków śpiewali:
Alleluja! Alleluja!

SPIS TREŚCI

Wielki Czwartek.....	3
Wielki Piątek.....	16
Wigilia Paschalna.....	32
Procesja Rezurekcyjna.....	75
Msza Św. w dzień.....	80
Spis treści.....	88